จินตภาพแห่งความฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว

THE IMAGINATION OF HUMAN DREAM AND FLOWERS MOVEMENTS

โดย

นางสาวศันสนีย์ รุ่งเรืองสาคร

ได้รับทุนการสร้างสรรค์จากงบประมาณแผ่นดิน

ประจำปีงบประมาณ 2560

ลิขสิทธิ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

จินตภาพแห่งความฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว

โดย

นางสาวศันสนีย์ รุ่งเรืองสาคร

ได้รับทุนการสร้างสรรค์จากงบประมาณแผ่นดิน

ประจำปีงบประมาณ 2560

ลิขสิทธิ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

THE IMAGINATION OF HUMAN DREAM AND FLOWERS MOVEMENTS

SUNSANEE RUNGRUEANGSAKORN

A Research Project of Creativity

Year 2017

Copyright of Bunditpatanasilpa Institute

The Ministry of Culture

ชื่อบทความวิจัย จินตภาพแห่งความฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว

ชื่อผู้วิจัย นางสาวศันสนีย์ รุ่งเรืองสาคร

คำสำคัญ จินตภาพแห่งความฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว, จินตนาการ, ความฝัน, ดอกไม้, ความเคลื่อนไหว

ปีงบประมาณ 2560

บทคัดย่อ

ผลงานในชุด “จินตภาพแห่งความฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว” เริ่มต้นจากการตั้งสมมติฐานถึงผลของงานสร้างสรรค์ที่ว่า หากผลงานศิลปะที่เคยสร้างมาแล้วถูกนำกลับมาสร้างใหม่ให้เป็นสามมิติ หรือประติมากรรมนุ่มแล้วจะเป็นอย่างไร ประกอบกับมีความประทับใจในผลงานประติมากรรมนุ่มของศิลปินหลายท่าน อธิ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก (Claes Oldenburg), แจนนิค เด สลอริ่ส์ (Jannick Deslauriers) และ ฮอลลี่ เลเวลล์ (Holly Levell) ศิลปินที่สร้างผลงานศิลปะได้อย่างน่าประทับใจ กระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมนุ่มในแบบของตัวเองขึ้นด้วยการนำผลงานเก่าที่เป็นจิตรกรรมแบบสองมิติในชุด “ความเคลื่อนไหวของร่างกายและดอกไม้ในระนาบสองมิติ” มาพัฒนาให้เป็นสามมิติ โดยการใช้ผ้าเป็นวัสดุหลัก ด้วยผ้ามีความนุ่มนวลที่ใกล้เคียงกันกับความบอบบางแบบกลีบดอกไม้ ภายใต้แนวคิดของความสุขที่เกิดจากความเรียบง่ายใกล้ตัว ดอกไม้ที่สวยงามคือธรรมชาติที่เป็นแหล่งพักพิงพาจิตใจให้เป็นสุขสงบ

ผลของการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย ด้วยเหตุผลของการเป็นผลงานชิ้นแรกในการสร้างผลงานประติกรรม จึงเป็นเสมือนการผจญภัยไปในโลกกว้างแห่งใหม่ของศิลปะ ที่เต็มไปด้วยความแปลกใหม่ ตื่นเต้น สนุกสนาน เร้าใจ แม้เกิดอุปสรรค ปัญหาต่างๆ ให้แก้ไขมากมาย ยังได้สร้างแรงบันดาลใจใหม่ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขึ้นมาอีกมากมายให้ได้ผจญภัยต่อไปในโลกของศิลปะ

TITLE THE IMAGINATION OF HUMAN DREAM AND FLOWERS MOVEMENTS.
RESEARCHER SUNSANEE RUNGRUEANGSAKORN

WORDS THE IMAGINATION OF HUMAN DREAM AND FLOWERS MOVEMENTS, IMAGINATION, DREAM, FLOWERS, THE MOVEMENTS

YEAR 2017

ABSTRACT

Work in a series “The Imagination of Human dream and flowers movements”. Starting from the assumption that creative works. If the artwork has been created, it will be rebuilt into three dimensions or soft sculpture, how it will be? In addition, the impression of the soft sculptures of many artists such as Claes Oldenburg, Jannick Deslauriers and Holly Levell. Artists who create works of art are impressive. Inspire to create my own soft sculpture. Bring the old works of two-dimensional painting in the series “Movements of human bodies and flowers on the two-dimensional plane”. To develop into three dimensions by using fabric as the main material, because the fabric can provide a structure of emotions, the fragility of the petals very well. Under the concept of happiness caused by simplicity approaching. The beautiful flower is a natural source of peace, peace of mind.

The result of this work. Many changes have been made. For the reason of being the first work in the creation of the sculpture. It’s like an adventure into the new world of art. It is full of novelty, excitement, joy, even obstacles to solve many problems. It also inspired many new works of art into the future.

กิตติกรรมประกาศ

กราบขอบพระคุณสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ที่ให้ทุนสนับสนุนงบประมาณในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในชุด “จินตภาพแห่งความฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว” เพื่อให้ผู้สร้างสรรค์ได้มีโอกาสในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ทำให้ได้รับประสบการณ์ต่างๆ ในการเรียนรู้ การสร้างสรรค์ การพัฒนาการต่างๆ มากมาย ทั้งยังประโยชน์ต่อนักเรียนนักศึกษาที่จะได้รับความรู้เพื่อถ่ายทอดให้วงกว้างต่อไป

กราบขอบพระคุณพ่อแม่ที่ให้กำเนิด รวมทั้งน้องสาวและน้องชาย เพื่อนๆ ที่ค่อยให้กำลังใจรวมทั้งทุกๆ ท่านที่ให้ความเอื้อเฟื้อในทุกๆ ด้านล้วนมีส่วนในการส่งเสริมให้สำเร็จผลในการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ทั้งสิ้น ขอให้ความดีทั้งปวงจงคืนกลับสู่ทุกผู้ ทุกนาม ขอให้จงได้รับสิ่งดีๆ คืนกลับมากว่าการให้ที่แสนมีค่านี้

ข้าพเจ้าน้อมขอคารวะทุกๆท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องมา ณ ที่นี้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ
กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ
สารบัญ ..... ช
สารบัญภาพ ..... ซ
คำนำ ..... ฌ
บทที่ 1 บทนำ 1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องที่นำมาสร้างสรรค์ 1
1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ 3
1.3 สมมุติฐานของการสร้างสรรค์ 3
1.4 ขอบเขตของการสร้างสรรค์ 3
1.5 ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์ 4
บทที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ 6
2.1 ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ 6
2.2 ทัศนคติที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ 8
2.3 ความบันดาลใจและอิทธิพลที่ได้รับ 9
บทที่ 3 ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์ 14
3.1 การสร้างสรรค์ และรวบรวมข้อมูลเพื่อประมวลความคิดในการสร้างสรรค์ 14
3.2 ขั้นตอนวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ในงานสร้างสรรค์ 14
3.3 กระบวนการสร้างสรรค์ 14
3.3.1 วิธีการในการสร้างสรรค์ 14
3.3.2 การหาข้อมูล 15
3.3.3 รูปแบบในการสร้างสรรค์ 16
3.3.4 ความสำคัญของเทคนิคและวัสดุ 17
3.3.5 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ 17
ส่วนของภาพร่าง 17
ส่วนของโครงสร้าง 18
ส่วนประกอบต่างๆ ในผลงานสร้างสรรค์ 20
ดอกไม้ดอกที่ 1 20
ส่วนของกลีบดอก 20
ส่วนของใบหน้าคน 24
ดอกไม้ดอกที่ 2 26

หน้า

ส่วนของใบ 27
ส่วนของดอกตูม 29
การประกอบกันของชิ้นงาน 31
การตกแต่งชิ้นงาน 34
3.3.6 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ 37
บทที่ 4 วิเคราะห์การพัฒนาของผลงาน 39
ผลงานก่อนที่จะเป็นเป็นผลงานชุดนี้ ผลงานชุด “ความเคลื่อนไหวของร่างกายและดอกไม้ในระนาบสองมิติ 39
ผลงานชุดจินตภาพแห่งความฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว พ.ศ 2560 (ปีปัจจุบัน) 41
ภาพร่าง 41
การวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ของงานศิลปะ 45
บทที่ 5 บทสรุป 55
บรรณานุกรม 56
ประวัติผู้สร้างสรรค์ 57

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ภาพที่ **หน้า**

1	ผลงานชื่อ ฉันคือดอกไม้	7
2	แคลส์ โอลเดนเบิร์ก. การแสดงนิทรรศการศิลปะในชุด “เดอะซิกตี้”(The Sixties)	10
3	Claes Oldenburg, “Soft Toilet” (1966)	10
4	ศิลปิน แจนนิค เดสลอริ่ส์. ชื่อผลงาน Pappies.	11
5	ศิลปิน ฮอลลี่ เลเวลล์ กับผลงานสิ่งทอ (textile)	13
6	ที่มาของดอกไม้ในผลงาน ดอกอินทนิลบก (Queen's crape myrtle)	16
7	เปรียบเทียบที่มาของภาพและภาพถ่ายภาพร่างแบบสามมิติ และขยายภาพร่าง	17
8	ขั้นตอนการสร้างโครงสร้างของผลงาน	18
9	ขั้นตอนการสร้างกลีบดอกที่ 1	21
10	ขั้นตอนการสร้างใบหน้า	24
11	กลีบดอกที่ 2	26
12	ขั้นตอนการสร้างใบ	28
13	ขั้นตอนการสร้างดอกตูม	29
14	ขั้นตอนการประกอบผลงาน	31
15	ขั้นตอนการตกแต่งชิ้นงาน	34
16	อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์	37
17	ผลงานชุด “ความเคลื่อนไหวของร่างกายและดอกไม้บนระนาบสองมิติ”	40
18	ขั้นตอนการร่างภาพ	42
19	ภาพร่างแบบ 3 มิติ	43
20	ภาพผลงานประติมากรรมนุ่ม “ฉันคือดอกไม้”	44
21	เปรียบเทียบภาพร่างกับผลงานที่ได้	46
22	ภาพร่างและใบหน้าในมุมใกล้	47
23	เปรียบเทียบภาพร่างของใบ และผลงาน	49
24	เปรียบเทียบภาพร่างของดอกตูม และผลงาน	49
25	ภาพลำต้นของผลงาน	50
26	ภาพในมุมใกล้กระถาง	51
27	ผลงานในมุมมองอื่นๆ	53

หน้า

28 เปรียบเทียบผลงานที่เป็นจิตรกรรมและประติมากรรม 54

คำนำ

งานสร้างสรรค์ชุด “จินตภาพแห่งความฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว” เป็นก้าวสำคัญของการเปลี่ยนแปลงเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์จากการทำงานแบบสองมิติที่สร้างความลวงตาเพื่อให้เห็นความตื้นลึก ไปสู่การสร้างสรรค์ด้วยวัตถุจริงแบบสามมิติที่สามารถมองเห็นได้รอบทิศทางแบบลอยตัว วัสดุที่ใช้โดยส่วนใหญ่ นอกจากโครงสร้างแล้วจะเป็นผ้า ยาง ด้าย ใยสังเคราะห์ โดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความสุขที่แสวงหาได้ง่ายใกล้ๆ ตัว แค่เพียงได้ชื่นชมดอกไม้ก็สดชื่นสดใส เปรียบประดุจได้กลายเป็นดอกไม้เสียเอง

การทำงานวิจัยสร้างสรรค์ฉบับนี้ประกอบด้วยผลงาน 2 ส่วน คือ ส่วนของผลงานสร้างสรรค์นำเสนอในแบบประติมากรรมนุ่ม และส่วนของเอกสารประกอบการสร้างสรรค์ที่แสดงให้เห็นถึงทุกขั้นตอนของกระบวนการสร้างสรรค์ ตั้งแต่ แนวความคิด ภาพร่าง ศิลปินที่เกี่ยวข้อง กระบวนการและวิธีการสร้างสรรค์ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการสร้างผลงาน เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่สนใจ หรือผู้ที่ศึกษาศิลปะต่อไป

ศันสนีย์ รุ่งเรืองสาคร

กันยายน 2560

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องที่นำมาสร้างสรรค์

วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในชุมชนเมืองที่มีประชากรหนาแน่นตามความเจริญของเมืองปัจจุบันนี้มีความยากลำบากในการดำรงค์ชีวิตแทบทุกด้าน ตั้งแต่ปัญหาด้านสุขภาพกาย และสุขภาพจิต สภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม ปัญหามลภาวะฝุ่นควัน ปัญหายาเสพย์ติด การงานอาชีพ ปัญหาเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบให้เกิดความเครียดรุ่มเร้าร่างกายและจิตใจ ไม่ผ่อนคลาย ชีวิตมีแต่การกดดันต่างๆ แทบตลอดเวลาในทุกด้านตั้งแต่ตื่นลืมตาขึ้นมาในตอนเช้า ก็ต้องเร่งรีบเพื่อเดินทางไปทำงานให้ได้ทันเวลา ด้วยการเบียดเสียดยัดเยียดแข่งขันกันขึ้นรถโดยสารทุกชนิดให้ได้ทำให้รถโดยสารในช่วงเวลาเริ่งด่วนเต็มไปด้วยผู้คน ทั้งตอนขาไปและขากลับ ทั้งยังต้องใช้เวลาค่อนข้างมากมายสำหรับการเดินทางเพราะรถที่ติดอยู่บนท้องถนนใช้เวลานานมาก ก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย ในขณะที่ทุกช่วงเวลาก็ยังไม่พ้นต้องแก่งแย่งแข่งขันกันตลอด แย่งกันเดินทั้งถนนทางเดินเท้า ตรอกซอกซอยต่างๆ แย่งกันซื้อแย่งกันกิน แย่งกันเข้ารับบริการตามร้านค้าต่างเพื่อรอการบริโภคอาหาร ทั้งนิสัยการรับประทานและคุณภาพของอาหารก็ไม่ค่อยดีนักสืบเนื่องมาจากความเร่งรีบ ชีวิตเป็นเช่นนี้ซ้ำซากวนเวียนทุกวันติดต่อกันเป็นเวลานาน ทำให้เกิดความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าขึ้นทั้งกายและ ใจ ไม่ได้รับการพักผ่อนดูแลรักษาสุขภาพเท่าที่ควร สะสมไว้แล้วค่อยๆ ทำให้บ่อนทำลายร่างกายและจิตใจไปทีละนิดโดยไม่รู้ตัว ก่อให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บที่ตามมาอย่างมากมายทั้งโรคอ้วน โรคหัวใจ ไทรอยด์อักเสก เบาหวาน ความดันโลหิตสูง เนื้องอก มะเร็ง ฯลฯ เมื่อป่วยกายแล้วบางครั้งก็อาจลุกลามไปถึงจิตใจทำให้เกิดความเศร้าหมองขึ้นได้

การดิ้นรนแก่งแย่งและแข่งขันในทุกเรื่องของชีวิตนี้โดยส่วนใหญ่เกิดจากการทำงานเพื่อหาเลี้ยงชีพตน และครอบครัว จนทำให้ละเลยต่อสิ่งที่สำคัญที่สุดไปคือความสุขภายใต้จิตใจที่ไม่ได้รับการดูแลเหลียวยารักษาเป็นเวลานานๆ และไม่ได้รับการพักผ่อนอย่างเต็มที่เพื่อฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจให้สะอาดผ่องใสประดุจดังจิตใจไม่ได้รับการเก็บกวาดดูแลก็เสื่อมโสรมไปตามยถากรรม ทำอย่างไรความเครียดเหล่านี้จะมลายหายไปได้บ้างไม่มากก็น้อยเพื่อให้ชีวิตได้กลับมาเป็นสุข และรักษาสมดุลของจิตใจเอาไว้ได้

ความเครียดเป็นบ่อเกิดของความทุกข์ ไม่ทำให้เกิดสุข จิตใจที่ไม่ผ่อนคลาย ครุ่นเคร่งกับบางสิ่งมากเกินไป หรือถูกทำให้รู้สึกกดดัน เกิดความกลัว ความวิตกกังวล การถูกบีบคั้น ต่างๆ นานา ยิ่งนานวันความเครียดยิ่งสะสมมากขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่รู้ตัวจนอาจทำให้เสียสภาวะที่สมดุลและเกิดอันตรายที่ร้ายแรงแก่ร่างกายและจิตใจได้

ถ้าหากเราพยายามมองหาข้อดีของความเครียดก็อาจพบเจอได้อยู่บ้าง ด้วยการมองปัญหาที่เกิดอย่างมีสติ ด้วยการมองโลกในแง่ดีแล้วเราจะค้นพบว่าในทุกวิกฤตล้วนมีโอกาสในการให้เราได้พัฒนาตัวเองเสมอ ทุกครั้งที่เกิดปัญหาหนักเกิดขึ้นนั้นมีข้อดีประการหนึ่งคือเราได้รู้จักข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นที่มันกำลังก่อผลร้ายให้กับเราอย่างชัดเจน การมองเห็นปัญหาทำให้เราเข้าใจและสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกจุดเท่ากับเราดับทุกข์เสียที่ต้นเหตุ หากเรียนไม่เก่งก็หมั่นขยันด้วยความเพียรพยายามทำบ่อยทำซ้ำหมั่นฝึกฝนทำความเข้าใจ ในไม่ช้าไม่นานเกินไปก็สามารถพัฒนาความสามารถให้เก่งขึ้นได้ เปลี่ยนจากความทุกข์ให้แปรเป็นความสุขได้ แต่ถ้าหากเราไม่ยอมรับที่จะเผชิญกับปัญหาที่เกิดนั้นและไม่ยอมแก้ไขสิ่งที่บกพร่องเอาแต่โทษสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว เรียนไม่เก่งเพราะสมองไม่ดี ไม่ได้ไปเรียนพิเศษ และไม่เคยพยายามใดๆ การเรียนนั้นก็ไม่อาจพัฒนาให้ดีขึ้นได้ และปัญหาต่างๆ ก็ไม่เคยได้ถูกแก้ไข จนอาจลุกลามใหญ่โตขึ้นไปอย่างไม่รู้จบ

เมื่อเรารู้ว่ามีความเครียดบังเกิดขึ้น นั่นคือเราเห็นทุกข์และสิ่งที่ทำให้เรารู้และเข้าใจว่ามันเป็นทุกข์เพราะ เราสามารถสัมผัสมันได้ด้วยความรู้สึกที่ต้องเผชิญกับความไม่สบายกาย ไม่สบายใจ ไม่ชอบใจ ความลำบาก เหนื่อยยาก ความหม่นหมอง การติดขัดของการใช้ชีวิตต่างๆ นานา ที่เราไม่ปรารถนาจะได้รับความรู้สึกเช่นนั้น และในทางตรงกันข้ามเราสามารถรับรู้ได้ว่าความสุขมีอยู่จริงจากการที่ได้สัมผัสรับรู้ความรู้สึกรื่นรมย์ สมใจ สบายกาย สบายใจ มีความพอใจ ชอบใจ สมปรารถนา การชื่นชม ยินดี ฯลฯ เห็นได้ชัดเจนว่าทั้งสองอารมณ์นี้มีความแตกต่างกันอย่างตรงกันข้าม เป็นเรื่องปกติที่ทุกคนย่อมโปรดปรานกับความรู้สึกของการที่ได้สิ่งที่ใจปรารถนา และคนส่วนใหญ่ย่อมอยากขจัดความทุกข์ออกไปให้สิ้นเพราะไม่อยากเผชิญกับความไม่ชอบใจนานาประการ คนเราจึงควรวางทุกข์หรือทิ้งความเครียดนั้นลงให้เร็วที่สุดเพราะจิตที่เป็นทุกข์ไม่ทำให้เกิดประโยชน์อันใด มีแต่จะวนเวียนจมดิ่งกับสิ่งที่ผิดพลาดซ้ำไปซ้ำมาไม่ได้รับการแก้ไข การวางทุกข์ลงด้วยการทำใจให้ผ่องใสแล้วเปิดใจให้ได้สัมผัสกับสิ่งสวยงามจรรโลงจิตใจเปล่าใจให้ได้รับความอิสระเสรี เมื่อเราวางทุกข์ได้บ่อยๆ ฝึกจนเป็นนิสัยทุกข์เมื่อไหร่ก็วางลงทันที ทุกข์นั้นก็ไม่อยู่กับเรานาน ถึงไม่สุข ไม่ทุกข์ ชีวิตก็ถือว่าดี

ลักษณะของความสุขเป็นอย่างไร ถ้าให้อธิบายถึงความสุขเราคงจะต้องนึกไปถึง ความสบายใจ ความสงบ ร่มเย็น ความโล่งใจ เบาสบาย ความสมหวัง ความพอใจ ไม่มีความขัดแย้ง และความสุขที่แท้มันไม่ได้อยู่ไกลที่ไหนเลยเราสามารถหามันได้ง่ายๆ ถ้าเราสังเกตเฝ้ามองมันให้ชัดเจนความสุขนั้นอยู่ในจิตใจของเราเองและมันสร้างง่ายกว่าที่เราคิด แค่เพียงรอยยิ้มที่มาจากใจ ก็สามารถบ่งบอกถึงความสุขที่บังเกิดขึ้นในใจแล้วแม้เพียงน้อยนิดแต่มีอนุภาพเพียงพอที่เมื่อส่งต่อออกไปก็เกิดมิตรภาพขึ้นมาได้อย่างไม่ยากเย็น เรียกได้ว่าไม่ต้องลงทุนมากก็สร้างสุขเล็กๆ นี้ขึ้นได้ ต่อเนื่องด้วยการ คิดดี ทำดี พูดดีย่อมสร้างสุขในกับตัวเองและคนที่อยู่รอบข้าง ใครอยู่ใกล้ก็เป็นสุข

ความสุขที่เที่ยงแท้ต้องอยู่บนรากฐานของความถูกต้องโดยไม่ละเมิดศีลธรรม หรือสร้างความเดือนร้อนให้ผู้อื่น ทั้งทางกายและทั้งใจ เพราะการทำผิดศีลทำให้ใจขุ่นมัวไม่พองใส จิตใจเต็มไปด้วยกิเลสของความมืดมัวเมาสร้างความหม่นหมองในจิต แม้จะได้มาเพื่อความสมปรารถนาแต่สร้างความทุกข์ให้ความผู้อื่นสุขนั้นจิตย่อมไม่ผ่องใส สุขที่เกิดจากการละเมิดศีลทั้ง 5 ข้อจึงไม่ใช่สุขแท้ที่ยั่งยืน

2. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. สร้างสรรค์ศิลปะจากการจินตนาการรูปทรงของมนุษย์ ผสานเข้ากับรูปทรงของดอกไม้
2. ศึกษากระบวนการสร้างสรรค์โดยไม่ได้จำกัดอยู่ในความเป็น 2 กินพื้นที่ และอากาศแสดงความเป็น 3 มิติ สามารถมองเห็นได้รอบด้าน
3. โดยการใช้วัสดุต่างๆ ในการสร้างสรรค์ เช่น ผ้า ด้าย ท่อพีวีซี
4. แสดงการเคลื่อนไหวของรูปทรง ด้วยการซ้ำกันของรูปทรง

3. สมมุติฐานของการสร้างสรรค์

1. เกิดศิลปะเฉพาะตัวในเทคนิควิธีการแบบใหม่ไม่เหมือนกันสิ่งที่เคยสร้างสรรค์มาในอดีต
2. วัสดุที่ใช้ให้สามารถสร้างสรรค์ความรู้สึกลักษณะไหนได้บ้าง
3. สามารถทำให้เกิดการพัฒนาทั้งแนวความคิดและรูปแบบของผลงาน

4. ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1. จินตนาการสร้างสรรค์จากรูปทรงของดอกไม้และมนุษย์
2. สร้างสรรค์ศิลปะโดยไม่จำกัดให้อยู่ในขอบเขตของความเป็น 2 มิติ เป็นแบบ 3 มิติกินเนื้อที่จริงและสามารถเห็นได้รอบทิศทาง

2. แสดงความเคลื่อนไหวด้วยการใช้รูปทรงที่ซ้ำกัน เพื่อลวงตาให้รู้สึกว่ามีความเคลื่อนไหวเกิดขึ้น
3. ใช้ผ้าที่มีลวดลายและสีสัน น้ำหนักต่างๆ และย้อมขึ้นมาใหม่ เพื่อนำมาใช้เป็นสื่อในการสร้างสรรค์ศิลปะที่แบบเฉพาะตน

5. ขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์

5.1 ศึกษารูปทรงต่างๆ เก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

5.2 นำรูปทรงต่างๆที่รวมรวบ สร้างเป็นภาพร่างเพื่อเป็นการวางแผนก่อนที่จะเริ่มต้นสร้างผลงานจริง

5.3 ขยายภาพร่าง

5.4 เริ่มต้นจากการสร้างโครงสร้างของผลงาน

5.5 สร้างส่วนประกอบต่างๆ ให้ครบทุกส่วน ได้แก่ ใบหน้า ใบ กลีบดอก ดอกตูม

5.6 ประกอบส่วนต่างๆ ของผลงานที่ได้เตรียมการเอาไว้เข้าด้วยกัน

5.7 สำรวจความเรียบร้อย ปรับแต่งผลงานให้เสร็จสมบูรณ์

5.8 บันทึกขั้นตอนของกระบวนการสร้างสรรค์ แสดงให้เห็นถึงทุกขั้นตอนของกระบวนการสร้างสรรค์ ตั้งแต่ แนวความคิด ภาพร่าง ศิลปินที่เกี่ยวข้อง กระบวนการและวิธีการสร้างสรรค์ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการสร้างผลงาน เป็นเอกสารประกอบการสร้างสรรค์

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

2.1 ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

จุดเริ่มต้นของผลงานในชุดนี้ได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์มาจากความต้องการทดลองสร้างผลงานให้เป็นแบบ 3 มิติด้วยผู้สร้างสรรค์มีความประทับใจในผลงานในรูปแบบประติมากรรมนุ่มของศิลปินหลายๆ ท่าน อทิเช่น แคลส์ โอลเดนเบิร์ก (Claes Oldenburg), แจนนิค เดสลอริ่ส์ (Jannick Deslauriers), ฮอลลี่ เลเวลล์ (Holly Levell) เป็นต้น การได้เห็นผลงานของศิลปินดังที่กล่าวมาสร้างความประทับใจในผลงานที่เห็นตรงหน้าแม้จะไม่ได้เห็นงานจริงๆ แต่สื่ออินเตอร์ในยุคนี้ก็ทำให้ความสามารถในการสื่อสารอย่างง่ายดาย และข้อมูลมากมายที่พบก็ทำให้ก่อให้เกิดแรงกระตุ้นในการสร้างแนวความคิดที่จะสร้างสรรค์ในแบบของตัวเองได้เป็นอย่างดี

เดิมทีผู้สร้างสรรค์มักใช้วิธีการสร้างสรรค์ด้วยเทคนิควิธีการของภาพพิมพ์ และจิตรกรรมมาตามลำดับ ด้วยความที่เป็นครูบาอาจารย์ที่สอนศิลปะจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องมีการศึกษาค้นคว้าศิลปะในรูปแบบต่างๆ มากมายอยู่ตลอดเวลา ในหลายครั้งที่เกิดความประทับใจในการสร้างสรรค์แบบต่างๆ ทำให้นึกจินตนาในการนำเทคนิคเหล่านั้นมาสร้างสรรค์ในแบบฉบับของตัวเองดูบ้างรูปแบบที่ได้จะเป็นอย่างไร โดยไม่ได้ยึดติดรูปแบบเฉพาะในแบบใดแบบหนึ่ง หรือของผู้ใดผู้หนึ่ง มีเพียงแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นจากความประทับใจในผลงานศิลปะในเบื้องต้น แล้วทดลทดลองสร้างสรรค์ผลงานใหม่ในแบบเฉพาะของตนเอง การสร้างสรรค์จึงเป็นเสมือนเป็นการผจญภัยไปในโลกกว้างที่มีความน่าตื่นเต้นเร้าใจเกิดขเกิดขเกิดขึ้น ที่จะได้รับผลลัพท์ที่ได้ในแบบที่แตกต่างออกไปจากผลงานในอดีต ด้วยเกิดการทดลองเทคนิคให้เหมาะสมกับรูปทรง มีความสนุกและตื่นเต้นเหมือนตอนที่เราท่านเริ่มต้นทำอะไรสักสิ่ง

ที่มาของผลงานมาจากโครงการสร้างสรรค์ที่ได้รับทุนจากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในปี พ.ศ. 2557 ในชุดความเคลื่อนไหวของดอกไม้และร่างกายบนระนาบสองมิติ ผู้สร้างสรรค์ใช้ภาพผลงานศิลปะที่เคยถูกสร้างในแบบ 2 มิติด้วยเทคนิคจิตรกรรมผสมมาสร้างสรรค์ใหม่โดยพัฒนาให้เป็นแบบ 3 มิติ

ด้วยรูปทรงมีลักษณะก่อรูปขึ้นแบบรูปเดียวโดดเด่นขึ้นตามแบบลักษณะของประติมากรรม จึงมีความคิดว่าผลงานในชิ้นนี้น่าจะนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรมได้

ภาพที่ 1 ผลงาน ชื่อ ฉันคือดอกไม้ ขนาด 100x120 เซนติเมตร เทคนิค จิตรกรรมผสมคอนลาจ จากชุดความเคลื่อนไหวของดอกไม้และร่างกายบนระนาบสองมิติ

ด้วยแนวความคิดของความสุขที่เกิดขึ้นจากความเรียบง่ายไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินเป็นสิ่งสำคัญที่สุด มีเงินน้อย มีเงินมาก มีเงินปานกลางก็สามารถแสวงหาความสุขได้ไม่ยากโดยที่ความสุขต้องไม่ตั้งอยู่บนความเดือดร้อนของผู้ใดแม้แต่ตัวเราเอง

ความสุขที่แท้จริงแสนจะเรียบง่าย อย่างไม่น่าเชื่อ และอยู่ใกล้อย่างไม่คาดฝัน เพราะมันอยู่ข้างในใจของเรานี่เอง มันอยู่กับเราทุกขณะและติดตามเราไปทุกหนทุกแห่ง แต่เรามองไม่เห็นเพราะต้องให้ใจดู

เพียงแค่เราเปลี่ยนมุมมองในการมองโลกก็สามารถทำให้เราพบความสุขได้อย่างไม่ยากเย็น ความสุขเกิดความพอใจในสิ่งที่มีอยู่ โดยไม่โลภอยากได้ในสิ่งที่เกินตัวก็จะไม่เดือดร้อนคิดหาสิ่งนั้นสิ่งนี้โดยไม่คำนึงถึงวิธีการที่ได้มา

ความสุขนั้นคือจิตใจของความสงบเงียบ อิ่มเอมใจ เพียงแค่เราหยุดนิ่งอยู่ในสมาธิ รู้เท่าทันอารมณ์ของตน สุขก็รู้ ทุกข์ก็รู้ จะดีใจ เสียใจ เศร้าใจ เบื่อ เซ็ง กังวล กระสับกระส่าย ฯลฯ ก็รู้ทุกอารมณ์ ทุกข์ที่ตรงไหนก็ดับที่ตรงนั้น เกิดความหนักอกหนักใจที่สิ่งใดก็หาทางคิดแก้ไขปัญหาตรงนั้น เมื่อทุกข์ดับได้ดังนี้ความสุขจะไปไหนเสีย

และเมื่อจิตสงบนิ่งดีแล้วย่อมมองเห็นแสงสว่างส่องทางให้มองเห็นการแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี หากคนเราไม่มีสติปัญหาอะไรก็ไม่สามารถแก้ได้เพราะจิตมัวแต่ยึดในอารมณ์ที่เป็นทุกข์นั้นอยู่ไม่ยอมปล่อยทิ้งไป มีแต่ความวุ่นวายฟุ้งซาน วนเวียนอยู่ในความคิดจนไม่อาจทำให้เกิดสติหรือคิดอ่านอะไรได้เลย

เราทุกข์เพราะอยากทุกข์ด้วยเกิดความเสียดายอะไรบางอย่างจนไม่อาจลืมได้ แต่ถ้าเราอยากจบปัญหาด้วยเบื่อหน่ายในทุกข์ก็วางมันลง ทุกข์นั้นก็ดับลงได้ด้วยการทำใจ เมื่อที่จิตวางทุกข์ลง ความสงบก็เข้ามาแทนที่ ความสุขก็มาปรากฏตรงหน้า ตรงที่ใจเราเอง เมื่อไม่แบกก็ไม่หนัก จิตใจเบาสบาย สุขเพราะไม่ทุกข์ ปล่อยให้ใจได้สัมผัสสิ่งรอบตัวที่มีความงดงามอย่างที่ใจไม่เคยได้สัมผัส ธรรมชาติที่แสนมหัศจรรย์ก่อเกิดชีวิตมากมาย ดอกไม้ก็ดูงามตา ทุกสิ่งล้วนสวยงาม เพราะงามมาจากจิตใจ

ผู้สร้างสรรค์ต้องการสร้างความรู้สึกของความสุขโดยใช้รูปทรงดอกไม้ เป็นตัวแทนของความงามผู้หญิง ความนุ่มนวล คือธรรมชาติที่สวยงามคิดฝันไปในโลกของเราเอง จิตก็แจ่มใสสวยงามเพราะได้วางความเครียดต่างๆ ลง และมองหาทางแก้ปัญหา แก้ความทุกข์ต่างๆ ที่ทำให้เกิดความเครียดนั้นลงได้

2.2 ทัศนคติที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์

ทัศนคิติที่ใช้ในการสร้างสรรค์เป็นไปในแง่บวกโดยแฝงแนวคิดทางพระพุทธศาสนา ตามคำสอนของพระพุทธเจ้าเรื่องการปล่อยวางความทุกข์ให้จิตว่างลงเพื่อให้จิตใจแจ่มใสเป็นสุข

เมื่อใจเกิดความรู้สึกยึดมั่น ถือมั่นในสิ่งใดก็ต้องเป็นทุกข์ในสิ่งนั้น แล้วเราจะแบกทุกสิ่งไว้ทำไมให้เหนื่อยหนัก ในเมื่อทุกสิ่ง ทุกอย่างบนโลกใบนี้ล้วนแล้วแต่เกิดขึ้น ตั้งอยู่แล้วก็ดับไป มีลาภเสื่อมลาภ มียศก็

เสื่อมยศ คำสรรเสริญ คำนินทา ที่เข้ามาก่อให้เกิดคลื่นความรู้สึก ดี หรือ ไม่ดี ให้แก่เราแต่ทุกครั้งมันก็อยู่ได้เพียงในระยะเวลาที่ไม่นาน แล้วมันก็ผ่านพ้นไป คนที่เคยได้รับตำแหน่งสูงที่สุดอำนาจยิ่งใหญ่แค่ไหนเมื่อถึงวัยแห่งการเกษียณก็ต้องคืนตำแหน่งหรือยศถาบรรดาศักดิ์ที่ได้นั่นคืนกลับไปแล้วกลับไปเป็นคนธรรมดาอีกครั้ง ชีวิตมันก็มีอยู่เท่านี้เอง ฉะนั้นจึงไม่มีอะไรให้หนักอกหนักใจจนกระทั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขไม่ได้

นำไปสู่การสร้างสรรค์รูปทรงขึ้นมาจากจินตนาการจากแนวคิดของความสนุก สุข สงบ สมาธิ การคิดจินตนาการ ในช่วงของเวลาว่างเพื่อให้ใจเป็นสุข

2.3 ความบันดาลใจและอิทธิพลที่ได้รับ

ได้รับแรงบัลดาลใจการสร้างสรรค์จากศิลปินหลายๆท่าน ที่สร้างสรรค์ศิลปะได้อย่างน่าสนใจ โดยนำมาเปลี่ยนแปลงประยุกต์ให้เข้ากับผลงานของตัวเอง การเปลี่ยนแปลงนี้อาจมากจนไม่เหลือเค้าต้นแบบของศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจเหลืออยู่เลย แรงบัลดาลใจที่ได้รับเป็นเพียงจุดประกายเริ่มต้นเล็กน้อยของการสร้างสรรค์เท่านั้น ส่วนที่เป็นผลงานสร้างสรรค์ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ ผู้สร้างสรรค์ ใช้ความเหมาะสมของรูปทรง วัฒนธรรม วัสดุที่มีในท้องถิ่นปรับให้เหมาะสมกับผลงานศิลปะทำให้เกิดงานสร้างสรรค์ที่เป็นแบบเฉพาะตัวของผู้สร้างสรรค์เอง

ศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

1. **แคลส์ โอลเดนเบิร์ก (Claes Oldenburg)** ผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะประติมากรรมนุ่มที่น่าประทับใจผู้อยู่ในกลุ่มป๊อปอาร์ต (Pop art) ผลงานของเขามีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เขาเปลี่ยนแปลงขนาด และวิธีการใช้วัสดุอย่างที่มันควรจะเป็นทำให้งานมีความแตกต่างโดดเด่นน่าสนใจ

เขามีแนวคิดให้ขนาดของสิ่งต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปจากความเป็นจริง บางอย่างมีขนาดที่ใหญ่กว่าของจริงมาก หรือสิ่งของบางอย่างมีขนาดเล็กกว่าที่ควรจะเป็น เขาสร้างให้ของบางอย่างเป็นของนุ่มทั้งที่มันควรจะเป็นของที่แข็ง และมีโครงสร้างที่มั่งคง

ศิลปะของเขาเต็มไปด้วยการสอดแทรกอารมณ์ขัน สนุกสนานในผลงาน เมื่อความคาดหวังของผู้ชมถูกเปลี่ยนแปลงไปจากที่มันควรจะเป็น

ดังเช่น ผลงาน ซอฟต์ ทอยเลท (Soft Toilet) (ภาพที่) ที่มีโครงสร้างที่อ่อนปวกเปียกแทนที่จะเป็นโครงสร้างที่มั่งคงแข็งแรงดังเช่นชักโครกที่เราใช้กันจริงตามบ้านเรือน วัสดุที่ใช้ก็มีความแตกต่างออกไปอย่างมาก รูปทรงที่ใช้เป็นสิ่งของปกติที่ตามบ้านเรือนเป็นของจำเป็นที่ต้องมีใช้เพื่อสุขอนามัยที่ดีของชีวิตประจำวัน การที่มันดูอ่อนปวกเปียกทำให้นึกจินตนาการไปว่า หรืออาจเป็นเพราะว่าชักโครกนั้นต้องรับปฏิกูลของเสียจำนวนมาก ในทุกวันจนเป็นเหตุให้ต้องหมดสภาพลง รูปทรงที่ดูเหลวไม่มีโครงสร้างบอกถึงความเสื่อมที่เกิดขึ้นด้วยอารมณ์ขันของศิลปินที่สอดแทรกเข้ามาในผลงาน

ภาพที่ 2 แคลส์ โอลเดนเบิร์ก. การแสดงนิทรรศการศิลปะในชุด “เดอะซิกตี้”(The Sixties)
เป็นผลงานประติมากรรมนุ่มในช่วงแรกๆ ของเขา
ที่มา : https://www.yourclassical.org/story/2013/09/20/arts/photos-oldenburg

ภาพที่ 3 Claes Oldenburg, “Soft Toilet” (1966)
ที่มา : http://www.askyfilledwithshootingstars.com/wordpress/?p=836

2. แจนนิค เดสลอริ่ส์ (Jannick Deslauriers)

ศิลปินหญิงจากมอนทรีออล ประเทศแคนนาดา ผู้สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมนุ่มที่มีลักษณะเป็นเสมือนการวาดเส้นขึ้นให้เป็นสามมิติด้วยการใช้ผ้าโปร่งแสงนำมาเย็บประกอบกันด้วยด้ายสีดำ เรื่องราวที่สื่อสารเป็นเรื่องของความฝัน ธรรมชาติ จิตวิญญาณ ความตาย ผี ผู้คน และสงคราม

งานของแจนนิค เดสลอริ่ส์ มีความบอบบาง และโปร่งใส มีความละเอียดอ่อนและสวยงาม ประติมากรรมของเธอภายในจะกลวง และโอนเอนไปมาเคลื่อนไหวได้แค่เพียงลมพัดเบาๆ โครงสร้างไม่มีความมั่นคงแสดงความรู้สึกความอ่อนไหว แต่มันกลับสะท้อนความรู้สึกของเรื่องจิตวิญญาณภายในใจอย่างที่เธอต้องการนำเสนอได้อย่างตรงชัด

ผลงานป๊อบปี้ ในภาพที่ เป็นผลงานประติมากรรมแบบจัดวาง ที่เต็มไปด้วยดอกป๊อปปี้จำนวนมากมายที่มีลักษณะของดอกที่หลากหลายทั้งดอกตูม ดอกบาน ดอกใหญ่ ดอกเล็ก หันเหไปในหลายทิศทางดูราวกับทุ่งดอกป๊อปปี้ที่สวยงาม ที่กลับมาอยู่ในห้องจัดแสดงผลงานแทนที่จะอยู่ท้องทุ่งตามธรรมชาติ วัสดุที่ใช้เป็นผ้าบางใสคล้ายกลีบดอกวางซ้อนกันมองเห็นทะลุไปด้านหลัง บางกลีบที่ซ้อนทับกันทำให้เกิดความเข้มของผ้าที่แตกต่าง เกิดน้ำหนักสีที่หลากหลายขึ้นในดอก และแต่ละดอก ภาพที่เห็นตรงหน้างดงามน่าประทับใจผู้ดูเป็นอย่างยิ่ง

(ก)

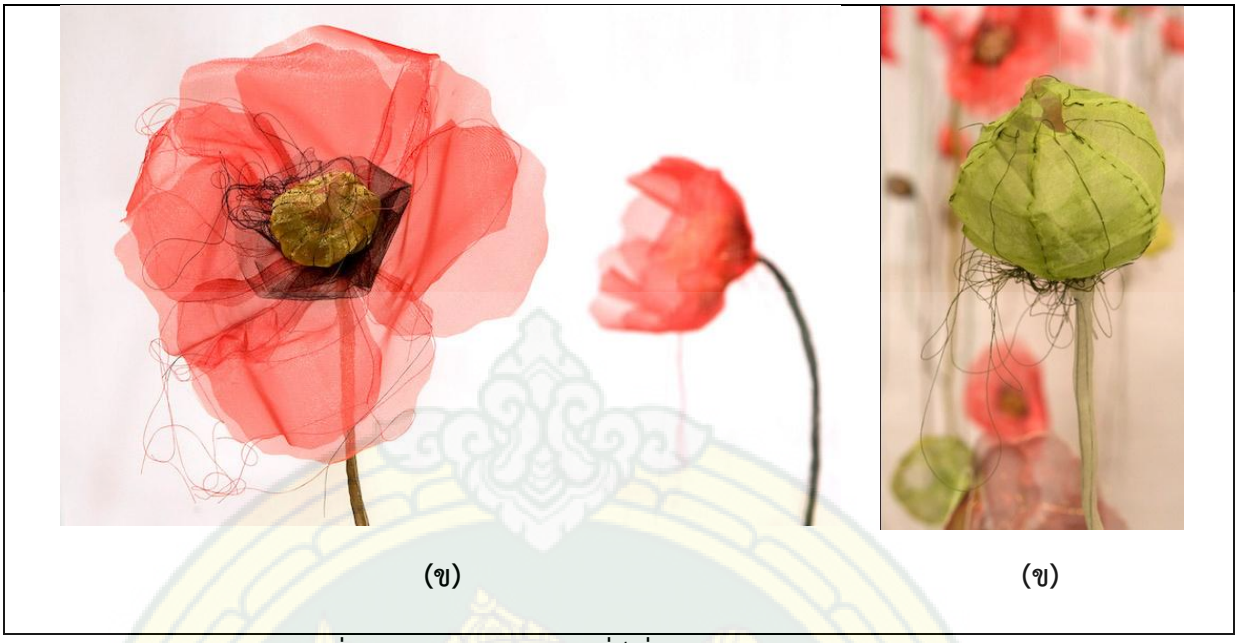

(ข) (ข)

ภาพที่ 4 ศิลปิน แจนนิค เดสลอริ่ส์ ชื่อผลงาน Pappies. 2008-2009.
เทคนิค Installation Textile.

ที่มา : http://www.jannickdeslauriers.com/

3. ฮอลลี่ เลเวลล์ (Holly Levell)

ศิลปินสิ่งทอ (textile) จากอังกฤษผู้สร้างสรรค์ประติมากรรมนุ่มอีกคน ฮอลลี่ได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในชีวิตประจำวัน ในสิ่งที่ไม่มีใครสนใจและให้ความสำคัญมากมาย เป็นสิ่งของต่างๆ ที่อยู่ในซูเปอร์มาเก็ต (supermarket) ซองขนม ลูกอม ห่อของอาหารต่างๆ อาหารกระป๋อง น้ำกระป๋อง กระป๋องเบียร์ ขวดซอส ขวดน้ำอัดลม ฯลฯ

ฮอลลี่ เปลี่ยนความหมายของวัตถุที่เรียบง่ายให้เกิดความเพิเศษและมีจุดเด่นขึ้นด้วยเทคนิคของสิ่งทอด้วยการเย็บและปักมัน เธอเก็บรายละเอียดของงานในทุกจุดเท่าที่ทำได้ ทำให้ผลงานที่ออกมาดูน่าสนใจเพราะด้วยวัสดุที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เราให้ความสนใจในวัตถุของสิ่งนั้นเพิ่มมากขึ้นโดยที่รายละเอียดของมันดูเหมือนกับสิ่งของต้นแบบที่เธอนำมาสร้างสรรค์มาก

ดังตัวอย่างในภาพที่ จะเห็นได้ว่าผลงานของฮอลลี่ มีความน่าสนใจ น่าประทับใจมาก เธอสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นสิ่งทอนี้จำนวนมากมาย ดูราวกับเธอมีความสุขที่ได้สร้างสรรค์พวกมันอย่างไม่รู้จบ

ภาพที่ 5 ศิลปิน ฮอลลี่ เลเวลล์ กับผลงานสิ่งทอ (textile)

ที่มา : http://www.hollylevell.com/page/11

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการสร้างสรรค์

3.1 การสร้างสรรค์ และรวบรวมข้อมูลเพื่อประมวลความคิดในการสร้างสรรค์

ผลงานสร้างสรรค์ในชุด “จินตภาพแห่งความฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว” เป็นการพัฒนาต่อเนื่องจากผลงานในชุด “ความเคลื่อนไหวของร่างกายและดอกไม้บนระนาบสองมิติ” โดยมีจุดเริ่มต้นของการทำงานที่ผู้สร้างสรรค์มีความรู้สึกอยากพัฒนาการทำงานจากสองมิติให้ก้าวไปสู่ความเป็นสามมิติ โดยจินตนาการจากการนำผลงานบางชิ้นในชุดดังกล่าวมาเปลี่ยนให้เป็นสามมิติโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับรูปทรงและแนวความคิด

3.2 ขั้นตอนวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ในงานสร้างสรรค์

ส่วนประกอบต่างๆ ที่สำคัญแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ส่วนของโครงสร้าง มีความมั่นคงแข็งแรงต่างจากส่วนประกอบอื่นๆ เนื่องจากต้องการแสดงความรู้สึกแบบเดียวกันกับโครงสร้างของกิ่งของดอกไม้ที่จะมีความมั่นคงแข็งแรงเพื่อให้สามารถประคองดอกและใบให้ชูช่อสวยงาม
2. ส่วนของรูปทรงหลักประกอบกันขึ้นด้วยผ้าเย็บต่อกันตามรูปทรงต่างๆ ตามที่ได้วางแผนไว้ในภาพร่าง การที่เลือกผ้ามาใช้ในการสร้างสรรค์เนื่องจากผ้ามีลักษณะของความนุ่มนวลพริ้วไหว มีความใกล้เคียงกันกับกลีบดอกที่มีความบอบบางนุ่มนวลอ่อนไหว
3. ส่วนของรายละเอียดต่างๆ ใช้ด้ายสีต่างๆ ในการเย็บเพื่อต่อผ้าทุกๆ จุดเพื่อให้รูปทรงตามที่ได้วางแผนเอาไว้ และเนื่องจากรูปทรงแต่ละรูปทรงมีความสลับซับซ้อนที่แตกต่างกันในแต่ละรูปทรงทำให้ต้องมีการตัดผ้าและเย็บต่อผ้าไปตามลักษณะของรูปทรงแต่ละรูปทรงหรือตามโครงสร้างที่ได้ขึ้นรูปไว้
4. การจัดวางรูปทรง ตำแหน่งการจัดวางรูปทรงมีความสำคัญเพื่อบอกความคิดให้ชัดเจน การวางรูปของผลงาน **มี**จุดเด่นอยู่ตรงส่วนกลางในส่วนของใบหน้าที่เป็นส่วนเกสรของดอกไม้ ส่วนที่เป็นหน้าในช่อดอกที่สองมีขนาดเล็กลงไปเป็นส่วนรองของผลงาน และส่วนอื่นๆ ได้แก่ ดอกตูม ใบไม้ เป็นส่วนประกอบเพื่อให้งานสมบูรณ์ตามจุดหมาย

3.3 กระบวนการในการสร้างสรรค์

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์แยกออกเป็นส่วนประกอบต่างๆ

3.3.1 วิธีการในการสร้างสรรค์

ผลงานชิ้นนี้ได้รับการพัฒนามาจากผลงานที่เป็นแบบสองมิติโดยใช้เทคนิคจิตรกรรมผสม กับการปะติด

1.1 เริ่มจากนำผลงานจิตรกรรมผสมกับการปะติดมาใช้ในการสร้างสรรค์ให้เป็นแบบสามมิติ

1.2 ทดลองสร้างเป็นแบบตัวอย่างขนาดเล็ก

1.3 ขยายแบบให้ใหญ่ตามขนาดที่ต้องการ

1.4 แยกสร้างส่วนประกอบต่างๆ มีส่วนใบหน้า ใบ ดอก กระถาง

1.5 นำส่วนประกอบทั้งหมดมาประกอบเข้าด้วยกัน

1.6 ดูภาพรวม และแก้ไขให้เข้ากัน และซ่อมแซ่มเชื่อมโยงส่วนประกอบต่างๆ ให้เรียบร้อย

1.7 โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เช่น ผ้า เป็นในการสร้างส่วนประกอบต่างๆ ในผลงานโดยวิธีการเย็บเป็นรูปทรงต่างๆ ตามที่ได้วางแผนเอาไว้

3.3.2 การหาข้อมูล

ดังได้กล่าวถึงจุดเริ่มของการสร้างสรรค์ผลงานในชุดนี้แล้วว่ามาจากผลงานชื่อ “ฉันคือดอกไม้” (ภาพที่ 1) ของผลงานในชุด “ความเคลื่อนไหวของร่างกายและดอกไม้บนระนาบสองมิติ” ได้นำผลงานมาพัฒนาเทคนิควิธีการที่แตกต่างกันออกไปจากเดิม จากภาพที่อยู่ในระนาบแบนสองมิติให้กลายเป็นสามมิติลอยตัวโผล่พ้นจากพื้นขึ้นมาเป็นรูปร่าง เป็นรูปทรงที่สามารถจับต้องได้ และสามารถมองได้รอบทิศทาง

ในการหาข้อมูลในการสร้างสรรค์ของภาพฉันคือดอกไม้นั้นเป็นการหาข้อมูลจากวัตถุจริงเพื่อให้สามารถสื่อความหมายได้ตรงตามความรู้สึกที่ต้องการแสดงออก จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาประมวลเข้าด้วยกันประกอบส่วนต่างๆ เหล่านั้นเข้าเป็นภาพผลงานภาพร่างก่อนในเบื้องต้นจากนั้นเมื่อได้ภาพตามที่ต้องการแล้วจึงทำการขยายและทำงานในขั้นตอนต่อไป

ในส่วนของที่มาของผลงานขออธิบายแยกเป็นส่วนประกอบต่างๆ ได้แก่ ส่วนรูปทรงของดอกไม้ และ ส่วนของใบหน้าของคนดังต่อไปนี้

รูปทรงของดอกไม้

ในส่วนของดอกไม้ที่อยู่ในผลงานมีที่มาจากดอกไม้ที่มีอยู่จริง คือ ดอกอินทนิลบก เป็นส่วนที่เป็นต้นแบบในการนำมาใช้ในการสร้างสรรค์รูปทรงของดอกไม้ เหตุผลของการเลือกใช้ดอกอินทนิลบกเพราะมีความหมายที่เกี่ยวข้องกับความหมายที่ต้องการสื่อสาร ความหมายของดอกอินทนิลบอกคือ ความอดทน ความรุ่งเรือง การมีอายุยืนนาน ซึ่งสอดคล้องกับความรู้สึกที่ได้สัมผัสในรูปทรงการชูช่อของ ดอก และใบ ให้ความรู้สึกถึงความมั่นคง จริงจัง เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ (ภาพที่ 7)

ภาพที่ 6 ที่มาของดอกไม้ในผลงาน ดอกอินทนิลบก หรือชื่อสามัญ Queen's crape myrtle

ที่มา : https://www.flickr.com/photos/gavinkwhite/6552220621

รูปทรงของร่างกาย และใบหน้าคน

ในส่วนของใบหน้าที่ใช้ในการสร้างสรรค์เป็นใบหน้าของผู้สสร้างสรรค์เอง เนื่องจากผู้สร้างสรรค์เป็นผู้สร้างสรรค์ที่ใช้ส่วนประกอบหลักของภาพเป็นร่างกายมนุษย์มาตลอด และต้องการพัฒนาต่อเนื่องไป ทำให้ในชุดนี้ก็ยังมีส่วนของร่างกายประกอบอยู่ด้วย แม้จะมีส่วนประกอบอื่นๆ เพิ่มเติมเข้ามาเป็นส่วนหลัก แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง

3.3.3 รูปแบบในการสร้างสรรค์

รูปแบบที่ใช้ในการสร้างสรรค์เป็นแบบลอยตัวเป็นสามมิติโดยใช้วัสดุหลายประเภท เช่น ผ้า ท่อ ด้าย เป็นต้น โดยให้รูปทรงกินพื้นที่ทั้งพื้น และอากาศ

3.3.4 ความสำคัญของเทคนิคและวัสดุ

เทคนิคและวัสดุมีความสำคัญในการสร้างสรรค์อยู่ 3 ประการ

1. เพื่อทดลองการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบ 3 มิติ
2. ในส่วนของวัสดุที่เป็นหลักในผลงานจะใช้เป็นผ้านำมาเย็บต่อกันเป็นรูปทรงต่างๆ เนื่องจากผ้าสามารถตอบสนองความรู้สึกนุ่มนวลของความเป็นดอกไม้ได้ดี มีความใกล้เคียงกับกลีบของดอกไม้
3. ส่วนที่เป็นโครงสร้างของผลงาน ใช้ท่อพีวีซีเป็นโครงสร้างหลักเพื่อให้ผลงานคงไว้ในโครงสร้างที่มั่นคงพอสมควร ตามลักษณะที่ควรจะเป็นของกิ่งช่อดอก ที่ตั้งตรงจากพื้น

3.3.5 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ เริ่มตั้งแต่การจัดทำภาพร่างก่อนในเบื้องต้น จากนั้นวางแผนในการสร้างสรรค์ แล้วขึ้นโครงสร้าง ทำในส่วนของใบ แล้วทำส่วนประกอบต่างๆ ทั้งหมดของงาน ได้แก่ ส่วนของกลีบดอกทั้ง 2 ดอก ส่วนของใบหน้า ส่วนของดอกตูม จากนั้นนำส่วนประกอบทั้งหมดเข้าประกอบกันเข้าในขั้นตอนสุดท้าย โดยจะแบ่งอธิบายโดยละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนของภาพร่าง

เริ่มต้นจากภาพผลงานที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ แล้วสร้างภาพร่างให้เป็นสามมิติ เพื่อเป็นการวางแผนอย่างคร่าวๆ ในการทำงาน และให้สามารถจินตนาการถึงการทำงานได้อย่างชัดเจนว่าทิศทางในการทำงานจะเป็นเช่นไร รูปทรงต่างๆ วางตรงที่ไหน และต้องมีโครงสร้างเป็นอย่างไร เป็นต้น จากนั้นขยายภาพร่างให้ได้ขนาดตามที่ต้องการ เพื่อให้สัดส่วนเป็นไปตามต้องการเมื่อทำงานขยายผลงานแล้ว

(ก) (ข) (ค)

ภาพที่ 7 เปรียบเทียบที่มาของภาพและภาพถ่ายภาพร่างแบบสามมิติ

(ก) ภาพผลงาน “ฉันคือดอกไม้”

(ข) ภาพร่างผลงานที่เป็นแบบสามมิติ (ค) ขยายภาพร่างตามขนาดที่ต้องการ

ในส่วนของโครงสร้าง

ใช้ท่อพีวีซีและถังใบใหญ่ในฐานด้านล่าง ท่อพีวีซีเป็นโครงสร้างหลักซึ่งเป็นส่วนของลำต้นของดอกไม้เพื่อให้เป็นโครงสร้างที่แข็งแรง สามารถรองรับส่วนประกอบต่างๆ ของรูปทรงได้ทั้งหมด

ขั้นตอนในการสร้างส่วนของโครงสร้าง มีดังต่อไปนี้

-ใช้ท่อพีวีซีต่อเป็นโครงสร้าง ส่วนล่างเป็นถังขนาดใหญ่เพื่อรองรับส่วนประกอบต่างๆ ทั้งหมด (ก)

-ใช้กระดาษรองส่วนล่างเพื่อบังคับให้ท่อทีวีซีอยู่ตรงกลาง (ข)

-ต่อโครงสร้างของงานด้วยท่อพีวีซี (ค)

-ใช้กระดาษปิดส่วนบนของถังเพื่อบังคับโครงสร้างให้อยู่ตรงกลาง (ง)

-ใช้เทปผ้ายืดปิดให้ตำแหน่งไม่เคลื่อนที่ (จ)

-นำโครงสร้างด้านบนติดตั้ง (ฉ)

-แผ่นฟองน้ำตัดเป็นเส้น (ช)

-นำแผ่นฟองน้ำพันที่โครงสร้าง (ซ)

-พันแผ่นฟองน้ำจนทั่วโครงตรงกลาง (ฌ)

-พันด้วยผ้าดิบแล้วเย็บให้ทั่ว (ญ)

-ผ้าดิบติดทั่วทั้งโครงที่เป็นลำต้นตรงกลาง (ฎ)

-เย็บให้ทั่วลำต้นที่เป็นโครงสร้าง (ฏ)

-ใช้สว่านเจาะเพื่อนำลวดมัดกับพีวีซี (ฐ)

-ใช้ลวดอะลูมิเนียมดัดเป็นโครงสร้างของใบตามแบบ (ฑ)

-ลวดดัดเป็นรูปใบ (ขวา) (ฒ)

-ดัดลวดเพื่อซ้อนเป็นใบ (ขวา) (ณ)

-ลวดดัดเป็นรูปใบ (ซ้าย) (ด)

(ก)

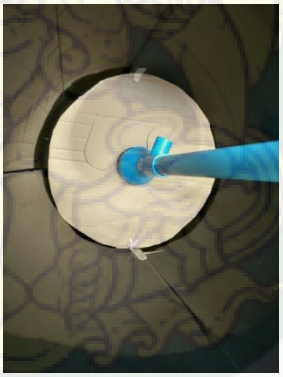

(ข)

(ค)

(ง)

(จ)

(ฉ)

(ช)

(ซ)

(ฌ)

(ญ)

(ฎ)

(ฏ)

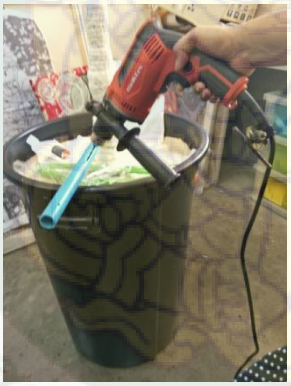

(ฐ)

(ฑ)

(ฒ)

(ณ)

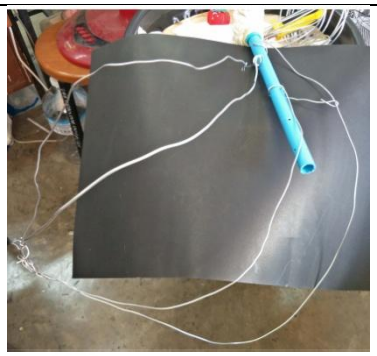

(ด)

ภาพที่ 8 ขั้นตอนการสร้างโครงสร้างของผลงาน (ก) ใช้ท่อพีวีซีต่อเป็นโครงสร้าง ส่วนล่างเป็นถังขนาดใหญ่เพื่อรองรับส่วนประกอบต่างๆ ทั้งหมด (ข) ใช้กระดาษรองส่วนล่างเพื่อบังคับให้ท่อทีวีซีอยู่ตรงกลาง (ค) ต่อโครงสร้างของงานด้วยท่อพีวีซี (ง) ใช้กระดาษปิดส่วนบนของถังเพื่อบังคับโครงสร้างให้อยู่ตรงกลาง (จ) ใช้เทปผ้ายึดปิดให้ตำแหน่งไม่เคลื่อนที่ (ฉ) นำโครงสร้างด้านบนติดตั้ง (ช) แผ่นฟองน้ำตัดเป็นเส้น (ซ) นำแผ่นฟองน้ำพันที่โครงสร้าง (ฌ) พันแผ่นฟองน้ำจนทั่วโครงตรงกลาง (ญ) พันด้วยผ้าดิบแล้วเย็บให้ทั่ว (ฎ) ผ้าดิบติดทั่วทั้งโครงตรงกลาง (ฏ) เย็บให้ทั่ว (ฐ) ใช้สว่านเจาะเพื่อนำลวดมัดกับพีวีซี (ฑ) ใช้ลวดอะลูมิเนียมดัดเป็นโครงสร้างของใบตามแบบ (ฒ) ลวดดัดเป็นรูปใบ (ขวา) (ณ) ดัดลวดเพื่อซ้อนเป็นใบ (ขวา) (ด) ลวดดัดเป็นรูปใบ (ซ้าย)

ส่วนประกอบต่างๆ ในผลงานสร้างสรรค์

ส่วนใหญ่ ส่วนประกอบที่สำคัญเป็นหลักใหญ่ของผลงาน โดยแบ่งแยกการสร้างสรรค์รูปทรง และการประกอบรูปทรงออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ โครงสร้าง ดอก 2 ดอก ใบ ใบหน้าดอกตูม โดยจะแยกอธิบายรายละเอียดแต่ละส่วน ดังต่อไปนี้

ดอกไม้ดอกที่ 1 (ดอกกลางล่าง) มีส่วนประกอบอยู่ สองส่วน ได้แก่ กลีบดอก และหน้าคน วิธีการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

ส่วนของกลีบดอก ขั้นตอนของการทำกลีบดอก คือ

-ดัดลวดอะลูมิเนียมเป็นรูปกลีบดอกไม้ตามขนาดที่ได้ขยายไว้ (ก)

-ใช้ลวดดัดเป็นตามกลีบภาพรูป (ข)

-จากนั้นจัดลวดให้โค้งงอเข้าหากันเป็นกลีบดอกไม้ (ค)

-จากนั้นตัดผ้าดิบให้เกินขนาดของกลีบดอกเพื่อเผื่อผ้าในการเย็บ (ง)

-จากนั้นกลัดเข็มหมุดผ้าเพื่อให้ติดกัน (จ)

-จากนั้นเย็บให้รอบ (ฉ)

-นำผ้าสีชมพูกลัดที่กลีบที่เย็บไว้แล้ว (ช)

-ตัดผ้าให้เกินขนาดของกลีบดอกเพื่อเผื่อเย็บ (ซ)

-กลัดผ้าด้วยเข็มหมุดให้รอบกลีบดอก (ฌ)

-จากนั้นเย็บผ้าให้ติดกันโดยรอบ (ญ)

-นำผ้าชิ้นเล็กติดตรงกลางกลีบแล้วกลัดไว้ด้วยเข็มหมุด (ฎ)

-เย็บผ้าให้ติดกับกลีบโดยรอบ (ฏ)

-จากนั้นเตรียมผ้าสีดำยาวเพื่อนำมาประดับตกแต่งกลีบ (ฐ)

-นำผ้าติดเข้ากับกลีบเป็นทางยาวขนาดกัน 4 ชั้น แล้วกลัดผ้าให้ติดกับกลีบด้วยเข็มหมุด (ฑ)

-จากนั้นเย็บให้ติดกัน (ฒ)

-จากนั้นนำผ้าลูกไม้ประดับคลุมด้านหน้ากลีบด้านซ้ายแล้วตัดออกให้เท่ากับขนาดของกลีบ (ณ)

-กลัดด้วยเข็มหมุด (ด)

-เจาะผ้าตัดตามรอยฉลุของลายผ้าลูกไม้ (ต)

-ตัดผ้าตามรอยฉลุเพื่อเปิดผ้าให้เห็นบางส่วนของด้านล่าง (ถ)

-นำผ้าแก้วสีอ่อนปิดคลุมกลีบกลัดด้วยเข็มกลัดแล้วตัดออกให้เท่ากับขนาดของกลีบ (ท)

-เย็บให้รอบ (น)

-ปิดคลุมด้านหลังด้วยผ้าดิบเย็บปิดทั้งกลีบ (บ)

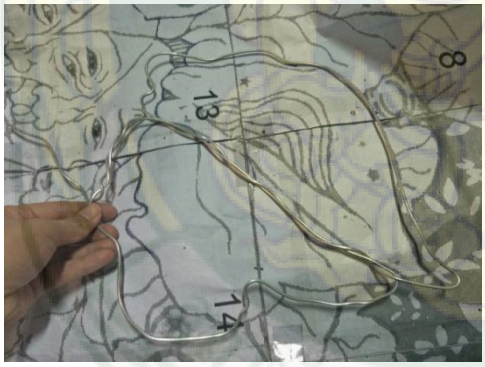

(ก)

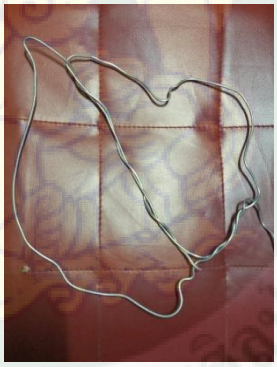

(ข)

(ค)

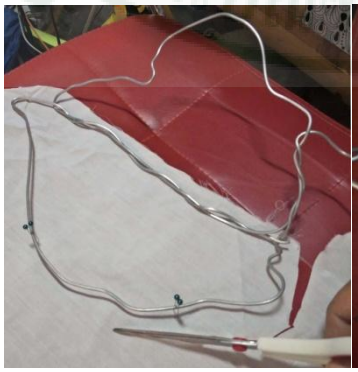

(ง)

(จ)

(ฉ)

(ช)

(ซ)

(ฌ)

(ญ)

(ฎ)

(ฏ)

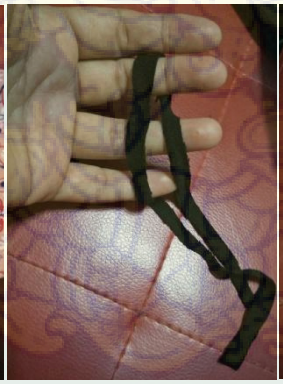

(ฐ)

(ฑ)

(ฒ)

(ณ)

(ด)

(ต) (ถ) (ท)

(น) (บ)

ภาพที่ 9 ภาพขั้นตอนการสร้างกลีบดอกของดอกที่ 1 (ก) ใช้ลวดดัดเป็นโครงของกลีบดอก (ข) โครงลวดกลีบดอกที่ได้ (ค) นำโครงลวดมาดัดให้โค้งงอเป็นกลีบดอก (ง) ตัดผ้าให้เกินโครงลวด (จ) กลัดผ้าด้วยเข็มหมุด (ฉ) เย็บโดยรอบ (ช) นำผ้าอีกชิ้นกลัดด้วยเข็มหมุดกับผ้าที่เย็บไว้แล้ว (ซ) ตัดผ้าให้เกินขนาดของโครงลวดเผื่อเย็บ (ฌ) กลัดด้วยเข็มหมุดรอบกลีบดอก (ญ) เย็บให้ทั่ว (ฎ) นำผ้าชิ้นเล็กติดตรงกลางกลัดด้วยเข็มหมุด (ฏ) เย็บให้รอบ (ฐ) ผ้าดำที่ตัดยาว (ฑ) กลัดผ้าดำนั้นด้วยเข็มหมุด (ฒ) เย็บผ้าดำนั้นให้หมด (ณ) นำผ้าลูกไม้กลัดด้วยเข็มหมุดแล้วตัดให้เกินโครงลวด (ด) เย็บโดยรอบ (ต) เจาะผ้าตัดตามรอยของลายผ้า (ถ) ตัดตามรอยจนเสร็จ (ท) นำผ้าแล้วสีเทาอ่อนทาบแล้วกลัดด้วยเข็มหมุด (น) เย็บโดยรอบ (บ) ปิดด้านหลังด้วยผ้าดิบเย็บโดยรอบ

ส่วนของใบหน้าคน ขั้นตอนของการทำส่วนของใบหน้าคน คือ

-เทปูนลงในภาชนะที่เตรียมเอาไว้ประมาณ สองถุง (ก)
-เทน้ำใส่ในปูนแล้วผสมปูนให้เข้ากัน (ข)
-จากนั้นนำหน้ากดลงในปูนเพื่อเป็นแม่พิมพ์ (ค)
-เทน้ำยางหล่อแบบลงในแม่พิมพ์ (ง)
-จับแม่พิมพ์เอียงไปมาเพื่อให้น้ำยางกระจายไปในทั่วส่วนของแม่พิมพ์ (จ)

-รอให้น้ำยางแห้ง จากนั้นทำซ้ำหลายอีกหลายครั้งจนได้ความหนาตามที่ต้องการให้ผ้าขาวบางลงในแม่พิมพ์เทน้ำยางทับลงให้ทั่วผ้า (ฉ)

-ทิ้งไว้ให้แห้งแล้วนำใยสังเคราะห์ใส่ลงบนแม่พิมพ์ (ช)

-มัดผ้าขาวบางเข้าด้วยกัน (ซ)

-เย็บให้ติดกันจากนั้น ดัดลวดเป็นโครงให้แก่หน้า เผื่อลวดเพื่อยึดติดกับโครงสร้างใหญ่ต่อไป (ฌ)

-นำโครงลวดมาวัดขนาดผ้าดิบ โดยตัดเผื่อเพื่อเย็บติดกัน (ญ)

-จัดโครง, ผ้าดิบ เข้ากับส่วนของใบหน้า กลัดด้วยเข็มกลัดเพื่อยึดติดกัน (ฎ)

-เย็บติดกันให้รอบ จะได้ใบหน้าที่ถอดแบบออกมากตามภาพ (ฏ)

-ระบายสีเนื้อลงบนในหน้า (ฑ)

-ทิ้งให้แห้ง จากนั้นทาสีทับอีกรอบ (ฒ)

-ทาสีตาขาว (ณ)

-ทาสีของลูกตาดำ (ด)

-เป็นอันเสร็จกระบวนการในการทำหน้าคน (หน้าผู้สร้างสรรค์) ทำทั้งหมด 5 ชิ้นโดยมีสี และน้ำหนักที่แตกต่างกันตามสีของงานจิตรกรรม

(ก) (ข) (ค)

(ง) (จ) (ฉ)

(ช)

(ซ)

(ฌ)

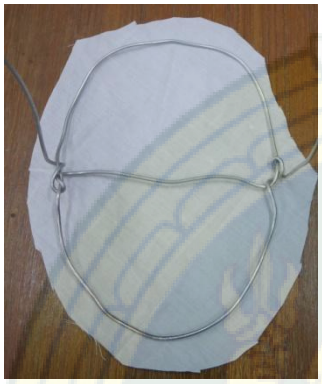

(ญ)

(ฎ)

(ฏ)

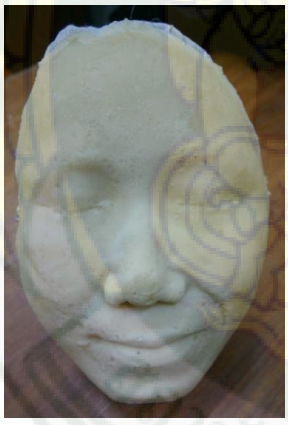

(ฐ)

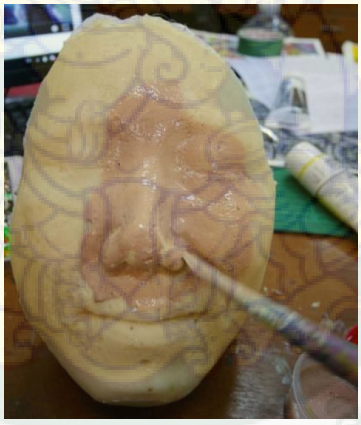

(ฑ)

(ฒ)

(ณ)

(ด)

ภาพที่ 10 ภาพขั้นตอนการสร้างใบหน้า (ก) เทปูนพลาสเตอร์ลงในภาชนะ (ข) ใส่น้ำแล้วคนให้เข้ากัน (ค) พิมพ์ใบหน้า (ง) เทน้ำยางหล่อแบบลงในแม่พิมพ์ (จ) รอจนแห้งแล้วเทยางซ้ำหลายรอบตามต้องการ (ฉ) วางผ้าขาวบางลงในแม่พิมพ์แล้วเทน้ำยางเคลือบให้ทั่ว (ช) ใส่ใยสังเคราะห์ลงในแบบ (ซ) เก็บผ้าไว้ด้วยกันกลัดด้วยเข็มหมุด (ฌ) เย็บให้ติดเข้าด้วยกัน นำลวดดัดเพื่อเป็นโครงให้กับหน้า (ญ) ตัดผ้าดิบให้เลยโครงลวด (ฎ) ประกอบโครงลวดกับหน้าแล้วกลัดด้วยเข็มหมุด (ฏ) เย็บให้รอบ (ฐ) ถอดแบบออกมา (ฑ) ทาสีให้ทั่ว (ฒ) ทาสีซ้ำ 2-3 รอบ (ณ) ระบายสีลูกตา (ด) ระบายสีตา

ดอกไม้ดอกที่ 2 (บนซ้าย)

วิธีการสร้างกลีบมีขั้นตอนเหมือนกับดอกแรก ฉะนั้นในที่นี้จะแนะนำลักษณะของดอกต่างๆ ที่อยู่ในดอกไม้ดอกที่ 2 เท่านั้น เรียงลำดับจาก ดอกที่ 1 (ก) ดอกที่ 2 (ข) ดอกที่ 3 (ค) ดอกที่ 4 (ง) ดอกที่ 5 (จ) ดอกที่ 6 (ฉ) ดอกที่ 7 (ช) ดอกที่ 8 (ซ) ดอกที่ 9 (ฌ) ดอกที่ 10 (ญ)

นำทุกดอกมาวางรวมกันตามตำแหน่งของมัน (ฎ) นำใบหน้า 2 ชิ้นมาประกอบกันด้วยลวดที่อยู่ด้านหลัง (ฏ) ภาพด้านหลังของกลีบดอกเมื่อประกอบเข้าด้วยกันด้วยลวดอะลูมิเนียมแล้ว (ฐ)

นำใบหน้าที่มัดรวมกันแล้วนั้นเข้าวางตรงกลางของกลีบดอก (ฑ) เย็บส่วนประกอบทั้งหมดเข้าด้วยกัน (ฒ) จัดกลีบดอกให้เข้ารูปตามที่ต้องการ เป็นอันเสร็จการประกอบกันของดอกที่สอง

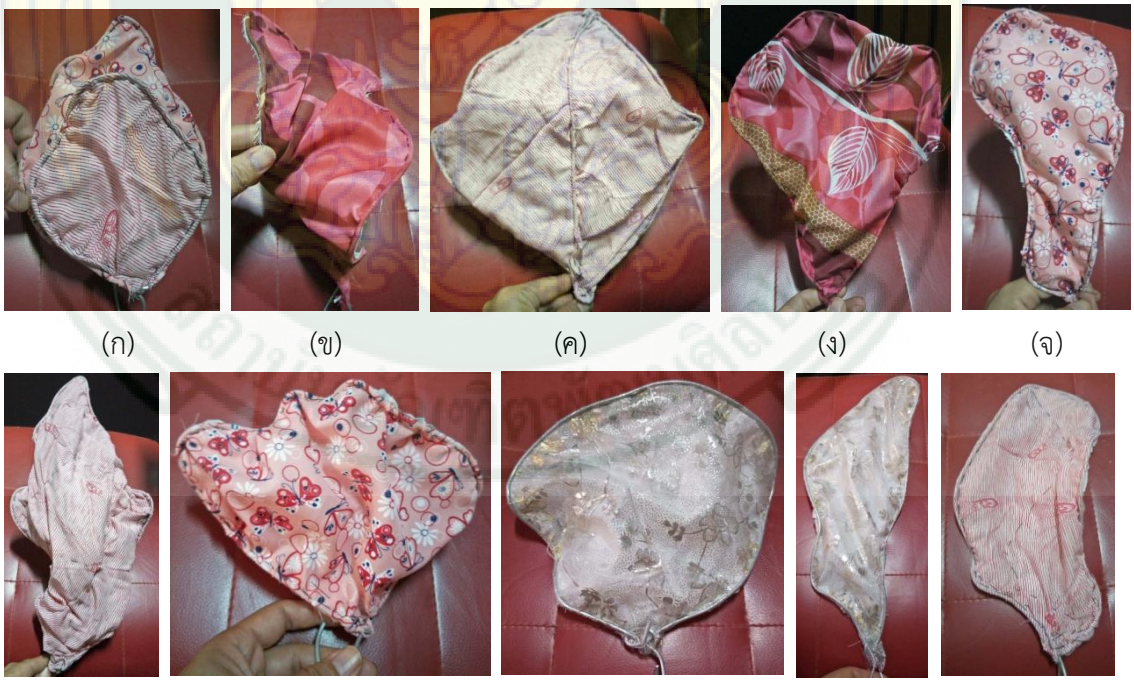

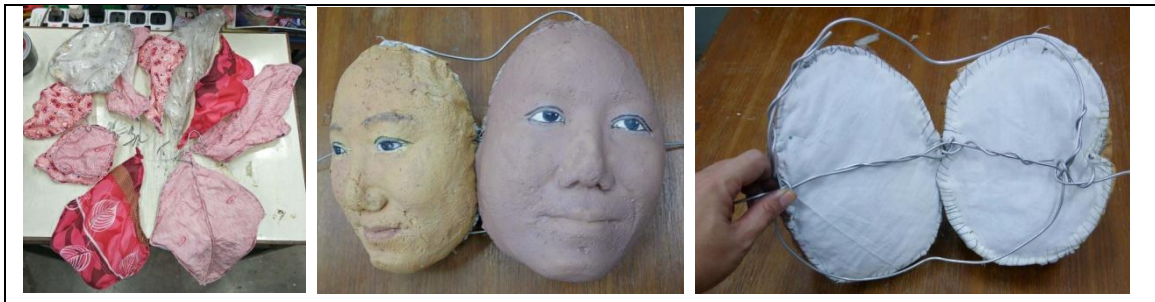

(ฎ) (ฏ) (ฐ)

(ฑ) (ฒ) (ณ)

ภาพที่ 11 กลีบดอกของดอกที่ 2 (ก) กลีบที่ 1 (ข) กลีบที่ 2 (ค) กลีบที่ 3 (ง) กลีบที่ 4 (จ) กลีบที่ 5 (ฉ) กลีบที่ 6 (ช) กลีบที่ 7 (ซ) กลีบที่ 8 (ฌ) กลีบที่ 9 (ญ) กลีบที่ 10 (ฎ) จัดเรียบดอกตามตำแหน่งที่ต้องการ (ฏ) นำใบหน้าติดเข้าด้วยกัน (ฐ) ใช้ลวดในการทำโครงสร้าง (ฑ) นำหน้าและกลีบดอกประกอบกัน (ฒ) ใช้ลวดในการประกอบกันหน้าและกลีบดอก (ณ) จัดรูปร่างของดกลีบดอกให้เข้าที่

ส่วนของใบ มี 2 ส่วน ขั้นตอนในการสร้างใบที่ 1

-ใช้ผ้าดิบตัดให้มีขนาดกว่าของส่วนของใบที่ต้องการ กลัดด้วยเข็มหมุด(ก)

-ใช้เข็มและด้ายเย็บส่วนที่กลัดเข็มหมุดไว้ (ข)

-ใช้ผ้าดิบเย็บปิดส่วนของด้านหลังใบ (ค)

- ด้านหน้าเย็บขอบให้รอบทุกส่วนที่ลงผ้าดิบไว้ (ง)

-ใช้ผ้าแก้วปิดในส่วนของใบที่เว้นไว้เย็บติดขอบให้ทั่ว (จ)

-ใช้ผ้าแก้วซ้อนด้านของใบอีกชั้นเย็บติดขอบให้ทั่วเช่นกัน (ฉ)

-ใช้ผ้าตาข่ายปิดส่วนที่เหลือ (ช)

-ตัดผ้าให้เกินขนาดที่ต้องการเผื่อเย็บ (ซ)

-เย็บให้ติดกัน (ฌ)

-ใช้ผ้าลูกไม้ประดับบตกแต่งบางส่วนเย็บให้ติดกัน (ญ)

-ใช้ผ้าแก้วคลุมใบตีเป็นเกล็ด (ฎ)

-เย็บให้ติดกัน(ฏ)

-ตัดส่วนที่เกินออก (ฐ)

-เย็บให้ติดกัน (ฑ)

-ภาพรวมของใบ (ฒ)

(ก)

(ข)

(ค)

(ง)

(จ)

(ฉ)

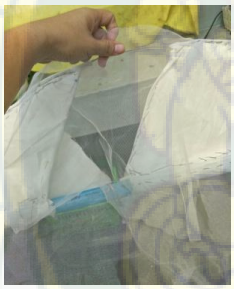

(ช)

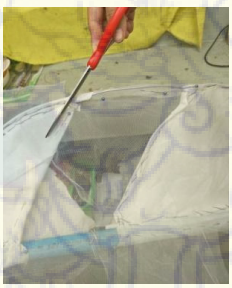

(ซ)

(ฌ)

(ญ)

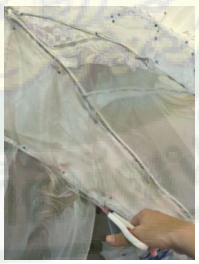

(ฎ)

(ฏ)

(ฐ)

(ฑ)

(ฒ)

ภาพที่ 12 ขั้นตอนการสร้างใบ (ก) ใช้ผ้าดิบตัดให้มีขนาดใหญ่กว่าส่วนที่ต้องการสร้างเป็นส่วนประกอบของใบ (ข) ใช้เข็มและด้ายเย็บส่วนที่กลัดเข็มหมุดไว้ (ค) ส่วนของด้านหลังใบ (ง) ด้านหน้าเย็บให้รอบ (จ) ใช้ผ้าแก้วบางส่วนของใบ (ฉ) ใช้ผ้าแก้วซ้อนด้านของใบอีกชั้น (ช) ใช้ผ้าตาข่ายปิดส่วนที่เหลือ (ซ) ตัดผ้าให้เกินขนาดที่ต้องการเผื่อเย็บ (ฌ) เย็บให้ติดกัน (ญ) ใช้ผ้าลูกไม้ประดับบตกแต่งบางส่วนเย็บให้ติดกัน (ฎ) ใช้ผ้าแก้วคลุมใบตีเป็นเกล็ด (ฏ) เย็บให้ติดกัน (ฐ) ตัดส่วนที่เกินออก (ฑ) เย็บให้ติดกัน (ฒ) ภาพรวมของใบ

ส่วนดอกตูม ขั้นตอนการสร้างดอกตูม

-ดัดโครงลวดให้เป็นกิ่งของดอกตูม (ก)
-นำใยสังเคราะห์ในปริมาณที่จะทำเป็นดอกตูมประกบเข้ากับโครงสร้าง(ข)
-ใช้แผ่นฟองน้ำพันปลายเป็นก้านดอก (ค)
-เตรียมผ้าของดอกตัดให้ใหญ่กว่าขนาดที่ต้องการ (ง)
-ประกอบผ้าเข้าด้วยกันให้รูปทรงเป็นดอกตูม (จ)
-จัดให้ได้ตามรูปร่างที่ต้องการแล้วกลัดไว้ด้วยเข็มหมุด (ฉ)
-จากนั้นเย็บเข้าด้วยกัน (ช)
-ให้ผ้าสีหุ้มที่กิ่งแล้วเย็บเข้าด้วยกัน (ซ)
-ทำดอกที่สองในจุดต่อมากลัดด้วยเข็มหมุดแล้วเย็บเข้าด้วยกัน (ฌ)
-นำใยสังเคราะห์ประกบเข้ากับช่อดอกด้านบน (ญ)
-นำผ้ากลัดเข็มหมุดเป็นรูปดอก (ฎ)
-เย็บให้ติดกัน (ฏ)
-ทำดอกด้านบนอีกดอก (ฐ)
-ทำดอกตูมทั้งหมด 5 ดอกแล้วต่อเข้าด้วยกัน (ฑ)
-นำใยสังเคราะห์ทำเป็นกิ่งด้านหลัง (ฒ)
-ให้ผ้าดิบคลุมกลัดด้วยเข็มหมุด (ณ)
-เย็บให้ติดกัน (ด)

(ก) (ข) (ค) (ง) (จ)

ภาพที่ 13 ขั้นตอนการสร้างดอกตูม (ก) ดัดโครงลวดให้เป็นกิ่งของดอกตูม (ข) นำใยสังเคราะห์ประกบเข้ากับโครงสร้าง (ค) ใช้แผ่นฟองน้ำพันปลายเป็นก้านดอก (ง) เตรียมผ้าของดอกตัดให้ใหญ่กว่าขนาดที่ต้องการ (จ) ประกอบผ้าเป็นดอกตูม (ฉ) จัดให้ได้ตามรูปร่างที่ต้องการ (ช) เย็บเข้าด้วยกัน (ซ) ให้ผ้าสีหุ้มที่กิ่งแล้วเย็บเข้าด้วยกัน (ฌ) ทำดอกที่สองในจุดต่อมา (ญ) นำใยสังเคราะห์ประกบเข้ากับช่อดอกด้านบน (ฎ) นำผ้ากลัดเข็มหมุดเป็นรูปดอก (ฏ) เย็บให้ติดกัน (ฐ) ทำดอกด้านบนอีกดอก (ฑ) ทำดอกตูมทั้งหมด 5 ดอกแล้วต่อเข้าด้วยกัน (ฒ) นำใยสังเคราะห์ทำเป็นกิ่งด้านหลัง (ณ) ให้ผ้าดิบคลุมกลัดด้วยเข็มหมุด (ด) เย็บให้ติดกัน

การประกอบกันของชิ้นงาน เมื่อสร้างส่วนประกอบต่างๆ จนครบทุกส่วนแล้ว ต่อไปทำการประกอบส่วนต่างๆ เข้าด้วยกัน ดังต่อไปนี้

-ช่อดอกตูม (ก)

-ประกอบช่อดอกตูมไว้ที่ยอดสูงสุด (ข)
-ภาพรวมเมื่อประกอบดอกตูมแล้ว (ค)
-ประกอบใบหน้าที่ 1เข้ากับโครงลวด (ง)
-ประกอบใบหน้าทั้งสามใบหน้าเข้ากับโครงลวดเริ่มใส่กลีบแรก (จ)
-ใส่กลีบที่ 2 ด้วยโครงลวด (ฉ)
-ใส่กลีบที่ 3 (ช)
-ใส่กลีบที่ 4 (ซ)
-ใส่กลีบที่ 5 (ฌ)
-ใส่กลีบที่ 6 (ญ)
-ใส่กลีบที่ 7 (ฎ)
-ใส่กลีบที่ 8 (ฏ)
-ใส่กลีบที่ 9 (ฐ)
-ใส่กลีบที่ 10 (ฑ)
-ภาพรวมของทั้งหมด (ฒ)
-นำดอกที่สองประกอบเข้ากับโครงสร้างด้วยลวดอะลูมิเนียม (ณ)
-ด้านหลังดอกไม้ (ด)
-ใช้ผ้าคลุมเก็บความเรียบร้อยเย็บติดกัน (ต)
-ผ้าสำหรับพันก้าน (ถ)
-นำผ้าพันก้าน (ท)
-ตัดส่วนที่เป็นกิ่ง (น)
-ตัดทั้งสองกิ่ง (บ)
-กลัดผ้าด้วยเข็มหมุด (ป)
-เย็บติดให้ทั่ว (ผ)

(ก) (ข) (ค) (ง)

(จ)

(ฉ)

(ช)

(ซ)

(ฌ)

(ญ)

(ฎ)

(ฏ)

(ฐ)

(ฑ)

(ฒ)

(ณ)

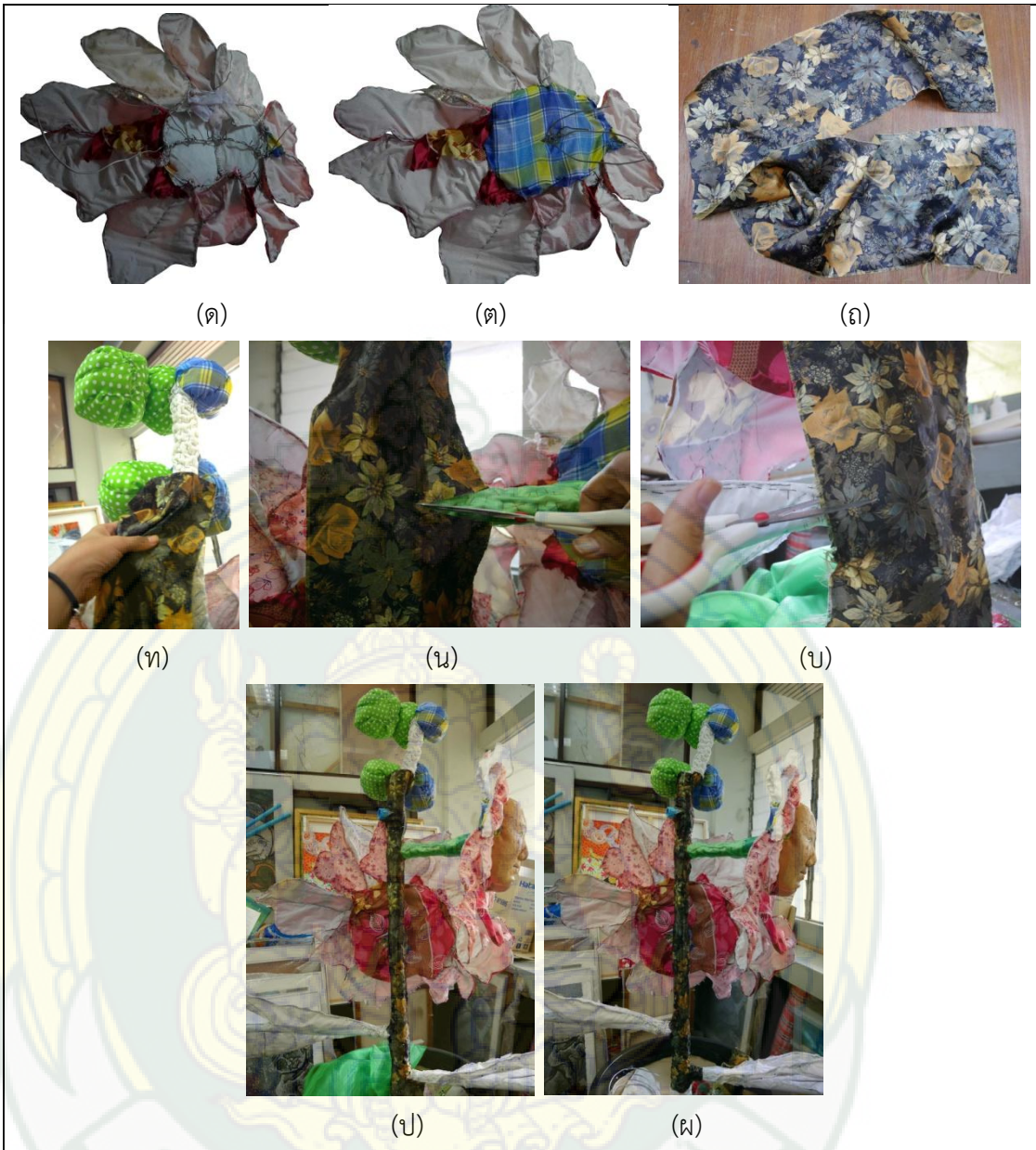

ภาพที่ 14 ขั้นตอนการประกอบผลงาน (ก) ช่อดอกตูม (ข) ประกอบช่อดอกตูมไว้ที่ยอดสูงสุด (ค) ภาพรวมเมื่อประกอบดอกตูมแล้ว (ง) ประกอบใบหน้าที่ 1เข้ากับโครงลวด (จ) กระกอบใบหน้าทั้งสาม ใบหน้าเข้ากับโครงลวดเริ่มใส่กลีบแรก (ฉ) ใส่กลีบที่ 2 ด้วยโครงลวด (ช) ใส่กลีบที่ 3 (ซ) ใส่กลีบที่ 4 (ฌ) ใส่กลีบที่ 5 (ญ) ใส่กลีบที่ 6 (ฎ) ใส่กลีบที่ 7 (ฏ) ใส่กลีบที่ 8 (ฐ) ใส่กลีบที่ 9 (ฑ) ใส่กลีบที่ 10 (ฒ) ภาพรวมของทั้งหมด (ณ) นำดอกที่สองประกอบเข้ากับโครงสร้างด้วยลวดอะลูมิเนียม (ด) ด้านหลังดอกไม้ (ต) ใช้ผ้าคลุมเก็บความเรียบร้อยเย็บติดกัน (ถ) ผ้าสำหรับพันก้าน (ท) นำผ้าพันก้าน (น) ตัดส่วนที่เป็นกิ่ง (บ) ตัดทั้งสองกิ่ง (ป) กลัดผ้าด้วยเข็มหมุด (ผ) เย็บติดให้ทั่ว

การตกแต่งชิ้นงาน ขั้นตอนการตกแต่งกระถาง

-ใช้ผ้าดิบขนาดใหญ่กว่าที่สามารถคลุมกระถางได้ (ก)

-เจาะช่องเพื่อให้หูจับลอดออกมาได้ (ข)

-เอาหูจับออกส่วนนอกของผ้าดิบ (ค)

-หูจับออกมาข้างนอกผ้าดิบเรียบร้อยแล้ว (ง)

-กลัดผ้าดิบให้เข้ารูปด้วยเข็มหมุด (จ)

-เย็บส่วนที่กลัดเข็มให้เข้ารูปไว้ (ฉ)

-ตัดผ้าเป็นวงกลมเพื่อตกแต่งด้านปากของกระถาง (ช)

-ตัดผ้าตรงใจกลางเข้าไปครึ่งหนึ่งของวงกลม (ซ)

-ลักษณะของผ้าที่ตัดเสร็จแล้ว (ฌ)

-นำผ้าวงกลมประกอบเข้าที่ปากกระถาง (ญ)

-เย็บติดกับส่วนกรถางและลำต้น (ฎ)

-เย็บเรียบร้อยโดยรอบ (ฏ)

-นำผ้าลูกไม้กลัดเข็มหมุดที่หูจับ (ฐ)

-ตัดให้ให้เกินขนาดของหูจับเพื่อหุ้มหูจับ (ฑ)

-กลัดเข็มหมุดที่ผ้าลูกไม้ที่หูจับ (ฒ)

-เย็บเพื่อให้ผ้าติดกับหูจับ (ณ)

-ทำทั้งสองข้าง (ด)

-นำผ้าลูกไม้หุ้มปิดกระถางทั้งหมด (ต)

-ตัดส่วนเกินออก (ถ)

-กลัดด้วยเข็มหมุดเพื่อให้ผ้าเข้ารูปกับกระถาง (ท)

-เย็บติดเพื่อให้เข้ารูปกระถาง (ธ)

(ก)

(ข)

(ค)

(ง)

(จ)

(ฉ)

(ช)

(ซ)

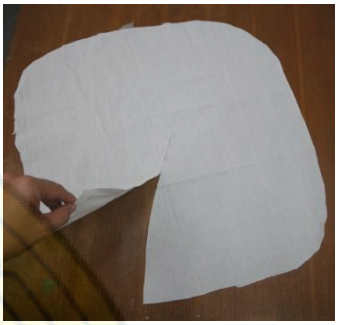

(ฌ)

(ญ)

(ฎ)

(ฏ)

(ฐ)

ภาพที่ 15 **ขั้นตอนการตกแต่งชิ้นงาน (ก) ใช้ผ้าดิบขนาดใหญ่ที่สามารถพันกระถางได้คลุมกระถาง (ข) เจาะช่องเพื่อให้หูจับลอดออกได้ (ค) เอาหูจับออกข้างนอกผ้าดิบ (ง) หูจับออกมาข้างนอกผ้าดิบ (จ) กลัดผ้าดิบให้เข้ารูปด้วยเข็มหมุด (ฉ) เย็บส่วนที่กลัดเข็มให้เข้ารูปไว้ (ช) ตัดผ้าเป็นวงกลมเพื่อตกแต่งด้านปากของกระถาง (ซ) ตัดผ้าตรงใจกลางเข้าไปครึ่งหนึ่งของวงกลม (ฌ) ลักษณะของผ้าที่ตัดเสร็จแล้ว (ญ) นำผ้าวงกลมประกอบเข้าที่ปากกระถาง (ฎ) เย็บติดกับส่วนกรถางและลำต้น (ฏ) เย็บเรียบร้อยโดยรอบ (ฐ) นำผ้าลูกไม้กลัดเข็มหมุดที่หูจับ (ฑ) ตัดให้ให้เกินขนาดของหูจับเพื่อหุ้มหูจับ (ฒ) กลัดเข็มหมุดที่ผ้าลูกไม้ที่หูจับ (ณ) เย็บเพื่อให้ผ้าติดกับหูจับ (ด) ทำทั้งสองข้าง (ต) นำผ้าลูกไม้หุ้มปิดกระถางทั้งหมด (ถ) ตัดส่วนเกินออก (ท) กลัดด้วยเข็มหมุดเพื่อให้ผ้าเข้ารูปกับกระถาง (ธ) เย็บติดเพื่อให้เข้ารูปกระถาง**

3.3.6 อุปกรณ์ที่ใช้ ในการสร้างสรรค์

รายการอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

1. ด้าย เข็ม เข็มหมุด กรรไกร คัดเตอร์ ดินสอ ภาพที่ (ก)
2. ยางพาราหล่อแบบ ภาพที่ (ข)
3. คีมตัดลวด ภาพที่ (ค)
4. ท่อพีวีซีขนาดและรูปแบบต่างๆ ภาพที่ (ง)
5. ลวดอะลูมิเนียม ภาพที่ (จ)
6. ผ้าโทนสีเขียว ภาพที่ (ฉ)
7. ผ้าลูกไม้ ภาพที่ (ช)
8. ผ้าโทนสีแดง ภาพที่ (ซ)
9. ผ้าดิบ ภาพที่ (ฌ)
10. ใยสังเคราะห์ ภาพที่ (ญ)
11. สี พู่กัน ภาพที่ (ฎ)
12. แผ่นฟองน้ำ ภาพที่ (ฏ)
13. ผ้าตาข่าย ภาพที่ (ฐ)
14. ปูนพลาสเตอร์ ภาพที่ (ฑ)
15. สว่าน ภาพที่ (ฒ)

(ก)

(ข)

(ค)

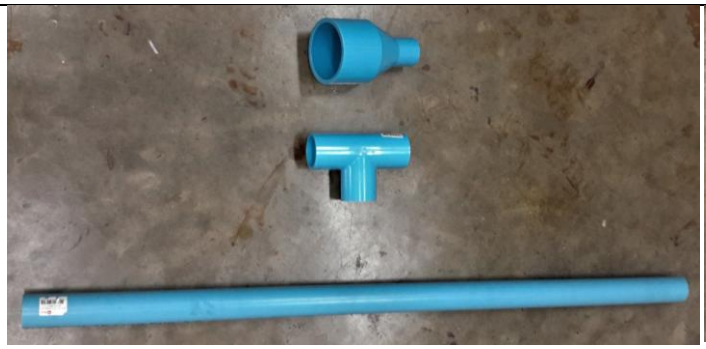

(ง)

(จ)

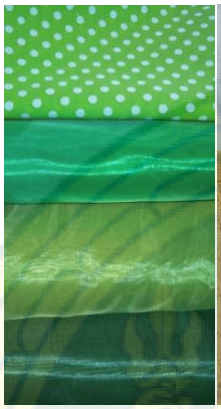

(ฉ)

(ช)

(ซ)

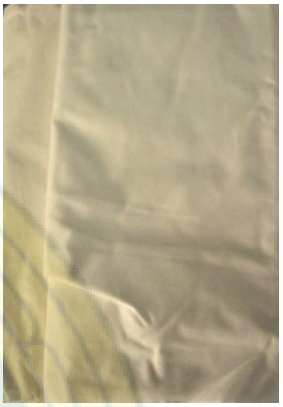

(ฌ)

(ญ)

(ฎ)

(ฏ)

(ฐ)

(ฑ)

(ฒ)

ภาพที่ 16 ภาพอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ (ก) ด้าย เข็ม เข็มหมุด กรรไกร คัดเตอร์ ดินสอ (ข) ยางพาราหล่อแบบ (ค) คีมตัดลวด (ง) ท่อพีวีซี (จ) ลวดอะลูมิเนียม (ฉ) ผ้าโทนสีเขียว (ช) ผ้าลูกไม้ (ซ) ผ้าโทนสีแดง (ฌ) ผ้าดิบ (ญ) ใยสังเคราะห์ (ฎ) สี พู่กัน (ฏ) แผ่นฟองน้ำ (ฐ) ผ้าตาข่าย (ฑ) ปูนพลาสเตอร์ (ฒ) สว่าน

บทที่ 4

วิเคราะห์การพัฒนาของผลงาน

ผลงานประติมากรรมนุ่มในชุด “จินตภาพแห่งความฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว” ผ่านการพัฒนามาอย่างยาวไกล ด้วยมีความแตกต่างในการสร้างสรรค์ไปจากอดีตค่อนข้างมาก เนื่องจากผู้สร้างสรรค์ได้เปลี่ยนวิธีการทำงานศิลปะไปอย่างสิ้นเชิง จากผลงานภาพพิมพ์ และผลงานจิตรกรรมที่มีลักษณะสองมิติ ไปเป็นผลงานประติมากรรมที่มีลักษณะของสามมิติ เป็นก้าวแปลกใหม่ที่ผู้สร้างสรรค์เริ่มต้นขึ้นอย่างน่าตื่นเต้นของตัวของผู้สร้างสรรค์เองเนื่องจากในการทำงานนั้นต้องเปลี่ยนกระบวนการของการทำงานไปแทบทุกสิ่ง จึงทำให้ต้องเรียนรู้ในการผ่านกระบวนการต่างๆ ในการสร้างสรรค์นี้อย่างมากมาย มีการค้นคว้า ทดลอง ซ้ำหลายๆ ครั้ง มีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจนเป็นที่พอใจและนับเป็นอีกหนึ่งแนวทางเลือกในการที่จะสร้างสรรค์พัฒนาผลงานของผู้สร้างสรรค์ต่อไป

ด้วยสภาวะความเป็นอยู่ของผู้คนในสังคมที่มีความเครียดสะสมด้วยการใช้ชีวิตที่ต้องหาเลี้ยงชีพพัฒนาตนเพื่อให้ได้มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้เกิดการแก่งแข่งแข่งขันกันในทุกๆ ด้าน สิ่งเหล่านี้ทำให้เห็นความสำคัญของความสุขในการดำรงค์ชีวิตที่เป็นปกติธรรมในทุกๆ วัน ความสุขที่เกิดจากความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ เห็นค่าของความดีงาม กว่าเงินทองในกระเป๋า แม้เราปฏิเสธไม่ได้ว่าเงินสำคัญแต่แท้ที่จริงแล้ว จิตใจต่างหากที่สำคัญที่สุด การเหยี่ยวยาจิตใจให้ได้มีพลังในการมีชีวิตต่อไปด้วยใจเป็นสุข แนวคิดเช่นนี้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะด้วยเทคนิคจิตรกรรมก่อนในเบื้องต้นแล้วด้วยความนึกสนุกอยากทดลองสร้างผลงานให้เป็นแบบสามมิติบ้างนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานในชุดนี้

ก่อนที่จะเข้าสู่การวิเคราะห์ผลงานในชุดนี้ ขออ้างอิงไปสู่ผลงานก่อนที่จะมาเป็นผลงานชุดนี้

ผลงานก่อนที่จะมาเป็นผลงานในชุดนี้ ผลงานชุด “ความเคลื่อนไหวของร่างกายและดอกไม้ในระนาบสองมิติ” พ.ศ. 2557

ผลงานในชุด “ความเคลื่อนไหวของร่างกายและดอกไม้ในระนาบสองมิติ” มีทั้งหมด 4 ชิ้น มีที่มาจากการจินตนาการของการผสมผสานแรงบันดาลใจจากดอกไม้เข้ากับร่างกายคน เกิดรูปทรงขึ้นมาใหม่ โดยใช้เทคนิคการปะติด (Collage) แล้วตัดเส้นด้วยสีดำ

มีแนวคิดของความสุขที่เกิดจากความเรียบง่ายใกล้ๆ ตัว ด้วยการมองธรรมชาติ คือ ดอกไม้ที่สวยงามก็อิ่มเอมใจเกิดความสุขในแบบเรียบง่ายที่ไม่ต้องซื้อหาราคาแพง ดอกไม้เป็นส่วนประกอบสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์ตั้งใจให้เป็นรูปทรงหลักของภาพเชื่อมโยงเข้ากับร่างกายด้วยการจินตนาการจากรูปทรงที่เห็นตรงหน้า เมื่อมองดอกไม้แต่ละรูปแล้วเกิดจินตนาการไปถึงสิ่งใดก็สร้างสรรค์รูปทรงนั้นขึ้นตามความเหมาะสมในสิ่งที่ควรจะเป็น ดอกไม้บางดอกผู้สร้างสรรค์จินตนาการไปถึงทรวงอกในชิ้นงานถันดอกไม้ ภาพ 20 (ข) มีการซ้ำของรูปทรงเพื่อลวงตาให้รู้สึกว่ามีความเคลื่อนไหวน้อยๆ เกิดขึ้นภายในภาพ

โดยชิ้นที่ถูกนำไปพัฒนาเป็นผลงานชุดนี้ คือ ผลงานชื่อ ฉันคือดอกไม้ (ภาพที่ 20 ค) มีแนวคิดของดอกไม้ที่มั่นคงยืนหยัดตระหง่านขึ้นด้วยความมั่นใจ แม้ดอกไม้ไม่ว่าดอกไหนจะประกอบขึ้นด้วยกลีบที่เปาะบางสามารถแตกหักได้ง่ายดายแต่ก็ยังสามารถมั่งคงยืนหยัดได้ด้วยตัวของตัวเอง มีความสดชื่นใจผสมอยู่ในความเป็นดอกไม้นั้น ผู้สร้างสรรค์จินตนาการด้วยการวางใบหน้าของตัวเองลงบนใจกลางของดอกไม้

แทนส่วนที่เป็นเกสรของมัน เปรียบดอกไม้ที่มีชีวิตจิตใจของคนผสมผสานกันเข้า ความแจ่มใสของดอกไม้พาให้คิดจินตนาการว่าได้เป็นดอกไม้นั้น

ด้วยเหตุผลของรูปทรงมีโครงสร้างที่โดดเด่นที่ก่อรูปขึ้นเพียงรูปเดียว ในเชิงเดี่ยว ทั้งลักษณะของรูปทรงที่มีรูปแบบและเนื้อหาตามที่ต้องการ เมื่อเห็นแล้วผู้สร้างสรรค์ต้องการนำมาทดลองสร้างสรรค์ให้เป็นแบบสามมิติเป็นภาพแรก และด้วยรูปทรงเป็นรูปที่ทำให้เกิดการจินตนาการถึงมุมมองอื่นๆ ได้รอบทิศทาง จึงเหมาะสมที่จะนำไปสร้างใหม่ในรูปแบบสามมิติ

(ก)

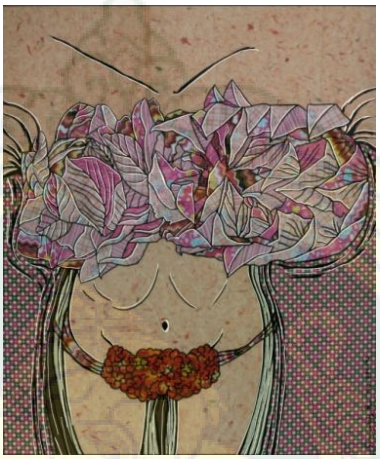

(ข)

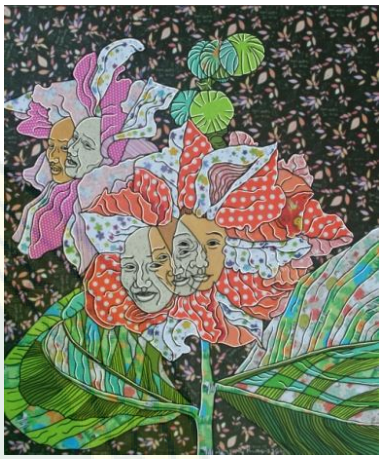

(ค)

(ง)

ภาพที่ 17 ผลงานชุด ความเคลื่อนไหวในระนาบสองมิติ

(ก) ผลงานชื่อ ดอกกุหลาบของฉัน ขนาด 120x100 เซนติเมตร เทคนิค จิตรกรรมผสม

(ข) ผลงานชื่อ ถันดอกไม้ขนาด 120x100 เซนติเมตร เทคนิค จิตรกรรมผสม

(ค) ผลงานชื่อ ฉันคือดอกไม้ขนาด 120x100 เซนติเมตร เทคนิค จิตรกรรมผสม

(ง) ผลงานชื่อ ระบำดอกไม้ขนาด 120x100 เซนติเมตร เทคนิค จิตรกรรมผสม

ผลงานชุดจินตภาพแห่งความฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว พ.ศ. 2560 (ปีปัจจุบัน)

เนื่องจากผลงานในชุดนี้เป็นการพัฒนามาจากชุด “ความเคลื่อนไหวของร่างกายและดอกไม้บนระนาบสองมิติ” แนวความคิดจึงเป็นแบบเดียวกัน คือ มีแนวคิดของความสุขที่เรียบง่ายที่หาได้ใกล้ตัวโดยไม่ต้องดิ้นรนไคว่คว้าให้ลำบากยากเย็น ในการแสวงหาความสุขนั้น ไม่สร้างความเดือดร้อน หรือรบกวนเบียดเบียนใครให้วุ่นวายชีวิตและจิตใจทั้งของเราเองและผู้อื่น เปรียบเสมือนกับดอกไม้ที่บานชูช่องดงามสร้างความสดชื่น สดใสให้กับผู้คน และสร้างบรรยากาศให้สวยงาม ดอกไม้ตระหง่านลู่ลมด้วยความมั่นคงทางจิตใจ

แม้จะมีแนวคิดที่เหมือนกันแต่วิธีการ กระบวนการ วัสดุในการสร้างสรรค์นั้นกลับมีความแตกต่างกันอย่างตรงข้าม ดังนั้นทั้งรูปทรงและความรู้สึกที่เกิดขึ้นมีความเปลี่ยนแปลงออกไป

การทำงานทุกอย่างนั้นสิ่งสำคัญที่สุดที่ทำให้งานเดินไปได้อย่างสะดวกที่สุดต้องมีการวางแผนงานก่อนเป็นอันดับแรก การทำงานศิลปะก็ไม่แตกต่างไปจากนั้นผลงานสร้างสรรค์จึงเริ่มต้นขึ้นจากการค้นคว้าหาข้อมูลภาพดอกไม้ให้ได้มากที่สุดโดยไม่ได้จำกัดทั้งชนิดหรือรูปแบบที่เหมาะสมกับแนวคิดที่ต้องการแสดงออก เมื่อได้แบบที่เลือกแล้ว จึงนำมาคัดสรรดอกไม้ที่จะมาใช้ในการสร้างสรรค์ที่เหมาะสมที่สุด โดยสิ่งสำคัญอันดับแรกในการเลือกคือ เลือกจากรูปทรงก่อน เป็นรูปทรงที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ต่างๆ ในแต่ละชิ้น จากตามด้วยความหมายของมัน รูปทรงผลงานที่เลือกมาในชิ้นนี้ คือ ดอกอินทนิล

เมื่อได้ดอกไม้ตามที่ต้องการแล้วจากนั้นร่างภาพด้วยดินสอ HB การใช้ดินสอนั้นก็เพื่อเป็นง่ายต่อการปรับเปลี่ยนแก้ไขส่วนต่างๆ ได้อย่างง่ายดาย และอิสระ สามารถลบ แล้ววาดใหม่ได้อยู่ตลอดเวลา ในการร่างภาพนั้นจะใช้ข้อมูลที่เป็นจริงนำมาปรับในส่วนที่ต้องการแก้ไข เพิ่มหรือลด ขยาย หรือ เปลี่ยนตำแหน่ง ฯลฯ ตามแต่แนวคิดที่ต้องการแสดงออก

ภาพร่าง

1. ผลงานชิ้นนี้เริ่มการร่างภาพด้วยการใช้รูปทรงและสัดส่วนตามความเป็นจริงก่อนในเบื้องต้น (ภาพที่ 18 ก) แต่จะไม่มีความซับซ้อนด้วยดอกของอินทนิลนั้นเป็นดอกไม้ที่กลีบดอกไม่ซ้อนกันมากนักมีเพียงกลีบดอกที่วางเรียงกันเพียงชั้นเดียวเท่านั้น

2. จากนั้นเริ่มตกแต่งกลีบดอกปรับเปลี่ยนรูปทรง เพื่อให้กลีบดอกดูสวยงามมากขึ้น ลบส่วนเกสรออกบางช่วง (ภาพที่ 18 ข) และเพื่อเป็นการเตรียมการในการเพิ่มรูปทรงในตอนหลัง

3. จากนั้นเพิ่มส่วนประกอบต่างๆ เพื่อให้มีความซับซ้อนมากขึ้น (ภาพที่ 18 ค) ทุกๆ ส่วน ตั้งแต่กลีบดอกที่ดูซับซ้อนมากขึ้นทั้งสองดอก ใส่ดอกตูมเพิ่มขึ้น ซ้อนใบเพิ่มขึ้น เหตุผลในการเพิ่มการซ้อนกันของส่วนประกอบต่างๆ นี้มีอยู่สองประการคือ ประการแรกเพื่อให้ดอกดูสวยงามมากขึ้น ประการที่สองเพื่อให้เกิดความรู้สึกของความเคลื่อนไหวเกิดขึ้นเล็กน้อยภายในผลงาน

4. จากนั้นเพิ่มใบหน้าซึ่งเป็นใบหน้าของผู้สร้างสรรค์เองลงไป (ภาพที่ 18 ง) ใบหน้าที่มีรอยยิ้มน้อยๆ เพื่อแสดงถึงความสุขความอิ่มเอมในจิตใจ

5. เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวภายในผลงาน จึงเพิ่มการซ้อนใบหน้าลงในส่วนดอกทั้งสองดอก (จ) เป็นอันเสร็จการร่างภาพสำหรับขยายทำงานจริงต่อไป

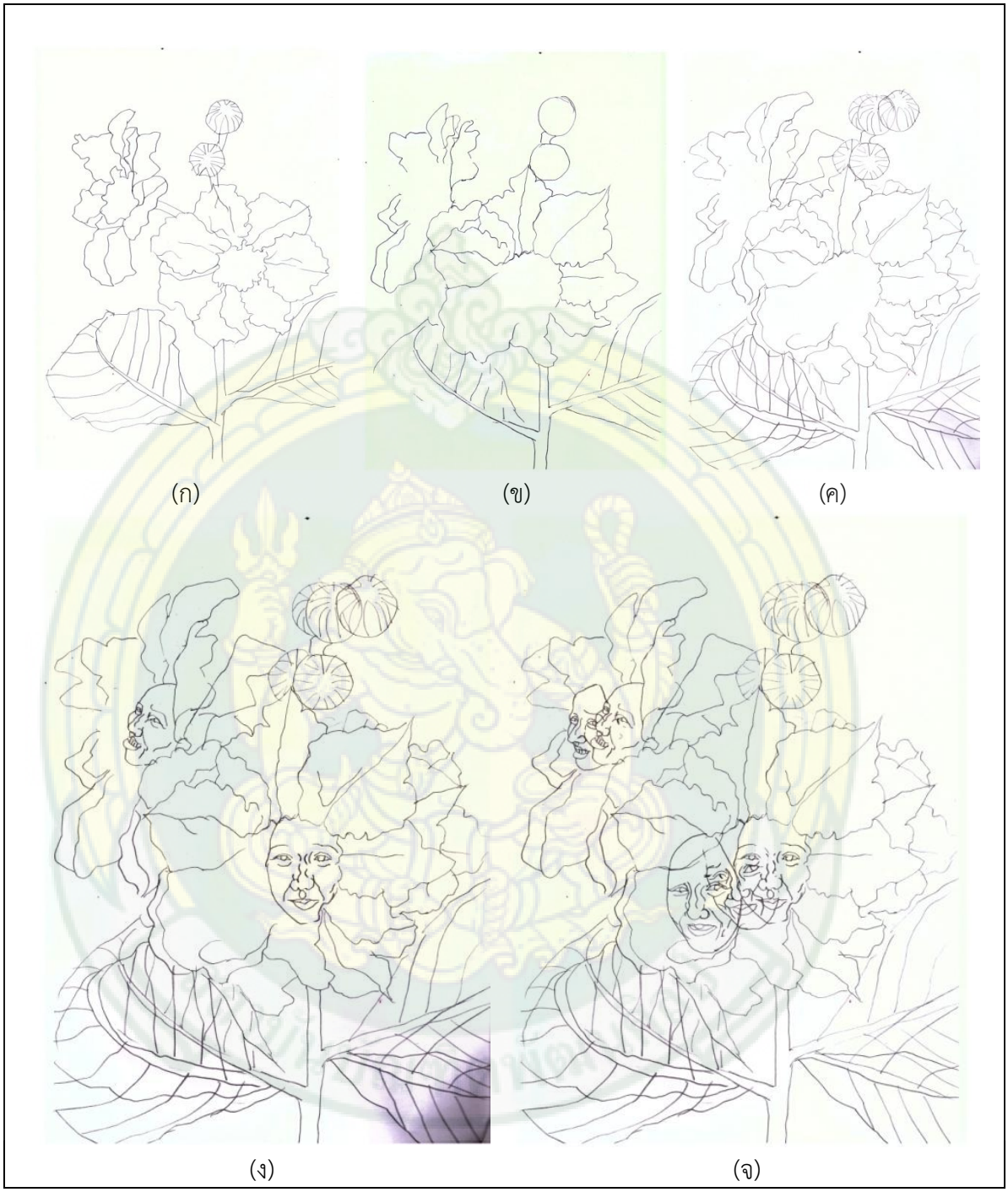

ภาพที่ 18 ขั้นตอนการร่างภาพ (ก) ร่างภาพดอกไม้จากข้อมูลจริง (ข) ปรับรูปทรงและลบส่วนเกสรออก (ค) เพิ่มกลีบ ดอกตูม และใบ (ง) ใส่ใบหน้า (จ) เพิ่มการซ้อนใบหน้าลงในภาพร่าง

เพื่อให้การทำงานสามมิติได้ง่ายขึ้น งานต่อมาจึงเป็นการสร้างภาพร่างที่ทำให้สามารถจินตนาการถึงความเป็นไปได้ในการสร้างผลงานเมื่อผลงานต้องกลายเป็นชิ้นงานในแบบประติมากรรม จึงได้ทดลองสร้างภาพร่างให้เป็นสามมิติในชิ้นเล็กก่อนโดยการใช้กระดาษในการสร้าง

การสร้างภาพร่างที่เป็นประติมากรรมทำให้ภาพจินตนาการของการเป็นประติมากรรมชัดเจนมากขึ้น ทำให้ง่ายต่อการนำไปวิเคราะห์ต่อไปถึงการทำงานในลำดับขั้นตอนต่างๆ

ภาพที่ 19 ภาพร่าง แบบ 3 มิติ

ด้วยเทคนิควิธีการสร้างสรรค์ผลงานแบบใหม่ที่มีความแตกต่างไปจากเดิม ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในผลงาน ด้วยลักษณะเฉพาะของประติมากรรมทำให้ผลงานที่เคยเป็น 2 มิติ กลายเป็น 3 มิติแบบลอยตัวสามารถมองได้รอบทิศทาง มีลักษณะของความเป็นจริง แทนที่จะเป็นการลวงตาในลักษณะผลงานแบบ 2 มิติ ลักษณะของผลงานที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้วิธีการสร้างสรรค์เปลี่ยนไปด้วย

ความแตกต่างที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงานในชิ้นนี้ เนื่องจากเป็นสิ่งใหม่ของการสร้างสรรค์ ดังนั้นวิธีการในการสร้างทุกส่วนประกอบจึงเป็นการเริ่มต้นของการทำงานที่ต้องทดลอง แก้ปัญหาที่เกิดนานาประการ

ความหลากหลายของส่วนประกอบในการสร้างสรรค์ แม้ว่าโดยส่วนประกอบหลักๆ ที่เห็นเด่นชัดนั้นจะเป็นผ้าสีสดใส แต่ก็มีวัสดุอื่นๆ เข้ามาประกอบด้วยหลายส่วน เช่น ยาง ลวด ถัง ฯลฯ ที่สำคัญโครงสร้างค่อนข้างมีความแข็งแรงพอที่จะรองรับดอกและใบที่แสดงออกเคลื่อนไหวลู่ลมตะหง่านด้วยความมั่งคงในจิตใจ

ด้วยอารมณ์ของสุขความสวยงามในโลกแห่งความฝันและจินตนาการ ใบหน้าของคนอยู่ตรงใจกลางของกลีบดอกไม้คล้ายกับเป็นเกสรดอกไม้ แสดงความมีชีวิตใหม่ที่ต่างออกไปจากความปกติ ที่ผู้สร้างสรรค์กับดอกไม้กลายเป็นสิ่งเดียวกัน คนที่เป็นดอกไม้ เพราะรับความรู้สึกที่สดชื่นสดใส สบายใจ ประดุจดังยามที่เรามองดูดอกไม้แล้วรู้สึกเช่นนั้น รู้สึกถึงความสวยงาม ความสดชื่นของมัน พลันก็จินตนาการถึงความเป็นดอกไม้นั้นขึ้นมาให้ตัวเองเป็นดอกไม้นั้นเสียเอง

ทุกๆ วันของดอกไม้ต้องอยู่ท่ามกลางของธรรมชาติ แม้ต้องเจอลมฝน แดดจ้า ดอกไม้ก็ยังคงให้ความสดชื่นรื่นรมย์แก่ผู้มาพบเห็น เปรียบเสมือนคนที่มั่นคงในจิตใจ ด้วยความสุขของความสงบ เรียบง่าย ธรรมดา ธรรมชาติ และธรรมมะเพียงเท่านั้นก็ไม่ต้องเดือดร้อนแก่งแย่งชิงดีเพื่อให้ได้สิ่งต้องการ จนต้องสูญเสียความดี สูญเสียความเป็นคนก็ถือไม่คุ้มค่า สู้พอใจในสิ่งที่มีชีวิตก็ดีมีสุขทุกคน

ภาพที่ 20 ภาพผลงานประติมากรรมนุ่ม “ฉันคือดอกไม้” สูง 180 เซนติเมตรเทคนิค

การวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ของงานศิลปะ แยกอธิบายเป็น 4 ส่วนใหญ่ ได้แก่ ดอกไม้ ใบหน้า ส่วนประกอบต่างๆ ได้แก่ใบ ดอกตูม กระถาง ลำต้น และ ภาพรวมของชิ้นงาน โดยมีละเอียดแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. **ดอกไม้** เป็นรูปทรงหลักที่เป็นตัวเอกของชิ้นงาน เป็นจุดเด่นที่สุดที่เป็นส่วนดึงดูดให้น่าสนใจ โดยของอธิบายแยกเป็นส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

ลักษณะของรูปทรง ดอกอินทนิทเป็นดอกไม้ที่นำมาใช้ในการสร้างรูปทรง อินทนิทเป็นไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงใหญ่ลำต้นแข็งแรงแผ่กิ่งก้านสาขา มีความหมายไปในทางความมั่นคงแข็งแรง ช่อดอกเกาะกันเป็นกลุ่มแน่น มักขึ้นเป็นเกาะกลุ่มมีจำนวนมากเสมอ ผู้คนจึงมักให้ความหมายของมันไปในทางของการเกาะกลุ่มของผู้คน เช่น มหาวิทยาลัยแม่โจ้นำดอกอินทนิทลใช้เป็นสัญลักษณ์ของความรักความสามัคคี และนอกจากนั้นดอกอินทนิลยังเป็นดอกไม้ประจำจังหวัดร้อยเอ็ดอีกด้วย มีความหมายถึงความเจริญรุ่งเรือง อายุยืนนาน

ทำนองเดียวกัน ความหมายที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานประติมากรรมนุ่มชุดนี้ มีความหมายเกี่ยวข้องใกล้เคียงบลักษณะภายนอกของต้นและดอกของอินทนิลด้วย กล่าวคือ ดอกไม้ที่มีความแข็งแกร่งชูช่อขึ้นด้วยความมั่นคงแข็งแรงต้านลม แดด ฝน ก็ยังสามารถยืนตะหง่านสู้ทนอยู่ได้แม้ระยะเวลาตั้งแต่เป็นดอกตูม แล้วเบ่งบานสวยงามนั้นเป็นช่วงเวลาที่แสนสั้นตามกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ แต่ดอกไม้ก็ผลัดกันเกิดขึ้นมาใหม่สลับกันไปยังคงสร้างความสดใสให้กับโลกของเราอยู่เสมอ

ทำไมจึงต้องเป็นดอกไม้ ด้วยเกิดจากความรู้สึกของความประทับใจของผู้สร้างสรรค์ก่อนในเบื้องต้น เป็นประสบการณ์ที่น่าประทับใจจากการได้สัมผัสความสวยงาม ความสดชื่นของธรรมชาติทั้งดอกทั้งใบล้วนมีความซับซ้อนสวยงามก่อให้เกิดจินตนาการต่างๆ ในการสร้างสรรค์ขึ้นมามากมายเป็นความงามที่มีคุณค่าต่อจิตใจสามารถการนำไปสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะได้และเมื่อพิจารณากลีบดอกที่ถูกธรรมชาติจัดสรรวางเรียงทับซ้อนกันเกิดรูปร่าง รูปทรงที่น่าสนใจ ไม่ว่าดอกไหน ชนิดไหนก็มีความงามแตกต่างกันไปมากมาย ความน่ามหัศจรรย์ของธรรมชาติเป็นจุดประกายเริ่มต้นนี้นำให้นำรูปทรงต่างๆ ของมันมาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

จากภาพร่างตั้งแต่เริ่มต้น (ภาพที่ 21 ก) กับ ภาพร่างที่สอง (ภาพที่ 21 ข) ที่ได้รับการตกแต่งกลีบดอกไม้ นำมาเปรียบเทียบกันจะเห็นได้ชัดว่ากลีบดอกไม้ได้ถูกเพิ่มเติมเข้าไปเพื่อเพิ่มความซับซ้อนและความสวยงาม และเมื่อเปรียบเทียบรูปทรงจากภาพร่างกับรูปทรงเมื่อถูกสร้างเป็นประติมากรรมนุ่มแล้ว ความคดโค้งของขอบกลีบถูกตัดทอนลงเหลือเป็นขอบนอกของกลีบขอบปลายดูมนมากขึ้น (ภาพที่ 21 ค และ ง) ลักษณะของกลีบถูกดัดในคดโค้งทำให้จินตนาการไปถึงกลีบดอกไม้ที่ถูกแรงลมปะทะให้ลู่ไปตามลม

สีและลักษณะผิวของดอกไม้ สีที่ใช้ในกลีบของดอกไม้ เป็นสีแดงในน้ำหนักระดับต่างๆ และสีขาวที่มีลักษณะเนื้อผ้าต่างๆ ลูกไม้ ผ้าแก้ว ผ้าแก้วที่พิมพ์ลาย ในส่วนของลักษณะผิวหรือลวดลายของผ้านั้นมีขนาดหลายขนาดทั้งถี่ หยาบในระดับต่างๆ เช่น ลายดอกใหญ่ ลายทาง ลายจุด เหตุผลที่กลีบดอกต้องถูกสร้างให้มีความแตกต่างกันในแต่ละกลีบเพื่อคัดให้กลีบนั้นแยกกัน สามารถแบ่งแยกกลีบแต่ละกลีบได้อย่างชัดเจน นอกจากนั้นผ้าที่นำมาใช้เป็นของธรรมดาทั่วไปที่คนจะนำเอาผ้าผ่อนเหล่านั้นไป

ตัดเย็บอาภรณ์ที่คนสวมใส่ ดอกไม้ที่มีหน้าเป็นคนก็มีอาภรณ์เป็นกลีบดอก ทั้งผ้ามีความบอบบาง พลิ้วไหวมีความใกล้เคียงกันกับกลีบดอกไม้ ผ้าจึงถูกนำมาใช้เพื่อแทนค่าของกลีบดอกเมื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ด้วยการตัดเป็นส่วนประกอบต่างๆ แล้วเย็บเพื่อติดผ้าเข้าด้วยกัน

ภาพที่ 21 เปรียบเทียบภาพร่างกับผลงานที่ได้ (ก) ภาพร่างจากข้อมูลจริง (ข) ภาพร่างที่ถูกเพิ่มความซับซ้อนในกลีบดอก (ค) ภาพเส้นรอบนอกของดอกบนเมื่อเป็นประติมากรรมนุ่มแล้ว (ง) ภาพเส้นรอบนอกของดอกกลางล่างเมื่อเป็นประติมากรรมนุ่มแล้ว (จ) ประติมากรรมนุ่มดอกบน (ฉ) ประติมากรรมนุ่มดอกกลางล่าง

2. **ใบหน้า** นับเป็นจุดเด่นที่สำคัญของผลงานเป็นรูปทรงที่นำสายตาผู้ดูเป็นสิ่งแรก และเป็นสิ่งแสดงความคิดของผลงานที่ชัดเจนที่สุด

ลักษณะของรูปทรง ที่ใช้ในผลงานเป็นใบหน้าของตัวผู้สร้างสรรค์เองเพื่อแสดงออกถึงความหมายที่ต้องการสื่อสารนั้นให้เห็นเด่นชัดว่ามาจากความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์เอง คือคนที่กลายไปเป็นดอกไม้ หรือดอกไม้ที่มีหน้าเป็นคน ใบหน้ายิ้มน้อยๆ ด้วยความสุข และมั่นคงในจิตใจ จินตนาการเหล่านี้สร้างด้วยเกิดอารมณ์ขันและมีความสุขในการมองโลก นำเสนออย่างชัดเจนตรงไปตรงมา

การซ้ำกันของใบหน้า เพื่อให้เกิดความรู้สึกของการเคลื่อนไหว เมื่อวัตถุเคลื่อนไหว เราจะเห็นภาพวัตถุนั้นซ้ำหลายๆ รูปเห็น เราลองแกว่งมือไปมาเราเห็นมือของเราซ้อนกันขึ้นทำประสบการณ์ที่เห็นในชีวิตจริงมาใช้ในผลงาน

สีของใบหน้า สีที่ใช้ในใบหน้าเป็นสีเนื้อในน้ำหนักระดับต่างๆ คือ สีเนื้อ สีเนื้อออกน้ำตาล สีออกเขียว เพื่อให้เกิดการแยกกันของรูปทรง ทั้งให้เกิดความหลากหลายไม่น่าเบื่อของการใช้สี

ภาพที่ 22 ภาพร่างและใบหน้าในมุมใกล้ (ก) ดอกไม้แรก (ข) ดอกไม้ช่อที่สอง

3. ส่วนประกอบต่างๆ เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากขึ้น

ใบ เป็นส่วนประกอบที่ทำให้ผลงานดูสมบูรณ์ครบองค์ประกอบ

ลักษณะของรูปทรง ที่ใช้ในการสร้างสรรค์เป็นใบของต้นอินทนิลเช่นเดียวกันดอกไม้ มีขนาดค่อนข้างใหญ่ แต่ก็เป็นขนาดตามสัดส่วนจริงของมัน ใบอยู่ในตำแหน่งที่เป็นเหมือนแขนของดอกไม้ใบของอินทนิลมีลักษณะมีใบเป็นใบเดี่ยว ออกตรงข้ามกันหรือออกเยื้องกันเล็กน้อย ลักษณะของใบเป็นรูปทรงขอบขนานหรือรูปขอบขนานแกมรูปหอก เมื่อนำไปสร้างสรรค์เป็นประติมากรรมนุ่มแล้วสังเกตได้ว่าใบทั้งสองมีความแตกต่างกัน รูปทรงมีลักษณะของความงองุ้มลงเข้าด้านในเป็นใบเดี่ยวไม่มีการซ้อนกันของใบ ส่วนใบในรูป (ภาพ ข) อีกด้านนึงใบค่อนข้างที่อตรงแต่มีลักษณะงองุ้มที่ตรงปลาย (ภาพ ก) แต่มีลักษณะของการซ้อนกันของใบสองใบ เป็นการซ้ำรูปทรงเพื่อให้รู้สึกว่ามีความเคลื่อนไหวเกิดขึ้น การที่ใบมีลักษณะของการงอไปด้วยต้องการแสดงให้รู้สึกถึงแรงลมที่เข้ามาปะทะเป็นลมที่ไม่แรงแต่ก็พอจะทำให้ใบไม้ปลิวลู่ไปตามแรงลม

สีของใบ แม้ว่าใบของดอกอินทนิทลก็มีสีเขียวเหมือนกับใบไม้ทั่วไป แต่สีที่นำไปใช้ในงานสร้างสรรค์กับเป็นสีขาวของเนื้อผ้าที่มีความแตกต่างกันของลักษณะผิว ได้แก่ ผ้าดิบ ผ้าแก้ว ผ้าลูกไม้ ผ้าตาข่ายมาประกอบกัน โดยใช้ด้ายสีเขียวในการเย็บเดินเส้นเพื่อยึดผ้าให้ติดกัน การที่ใช้สีขาวเพราะต้องการให้ลดความเด่นของใบลงมา เพื่อให้เป็นรองจากส่วนของดอกไม้ บางส่วนใช้ผ้าแก้วที่ใสมองทะลุผ่านได้เพื่อต้องการเปิดให้เห็นการซ้อนกันของบางส่วนของใบ

(ก)

(ข)

(ค) (ง)

ภาพที่ 23 เปรียบเทียบภาพร่างของใบและผลงาน (ก) ใบด้านซ้าย (ข) ใบด้านขวา

ดอกตูม เป็นส่วนประกอบทำให้เรื่องราวของผลงานสมบูรณ์มากขึ้น

ลักษณะของรูปทรง ดอกตูมของดอกอินทนิลมีลักษณะกลม และด้วยลักษณะของช่อดอกที่มักออกเป็นกลุ่ม เป็นช่อใหญ่ๆ ดังนั้นดอกตูมจึงมักขึ้นมาอย่างมากมายหลายดอกในช่อเดียวกัน ถึงกระนั้นช่อดอกแบบที่เลือกมาใช้ในการร่างภาพกลับมีดอกตูมเพียงสองดอกเท่านั้น (ภาพที่ 22 ก) แต่การร่างภาพเพื่อให้รู้สึกถึงความเคลื่อนไหวของแรงลมจึงได้ร่างภาพให้มีดอกตูมในจำนวนที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 22 ข) การซ้ำกันของดอกตูมจำนวนมากเพื่อลวงตาให้รู้สึกว่ามีความเคลื่อนไหวเกิดขึ้น ผลงานที่ออกมาในประติมากรรมนุ่ม (ภาพที่ 22 ค) จึงมีดอกตูมที่มีดอกจำนวนไม่น้อยอยู่บนปลายสุดของตัวผลงาน เป็นส่วนประกอบสำคัญที่ช่วยทำให้ผลงานสมบูรณ์ขึ้น

สีของดอกตูม ในส่วนของดอกตูม ใช้สีในโทนเย็นและมีลวดลายผ้าสองแบบคือ ลายจุด และลายสก๊อต สีที่ใช้เป็นสีเขียว สีฟ้าอ่อน ฟ้าเข้ม และสีเหลือง เนื่องจากลักษณะของดอกตูมนั้นจะถูกหุ้มห่อด้วยใบเลี้ยงทำให้มีสีที่ใช้เป็นกลุ่มดังที่เห็นนี้ (ภาพ 24 ค) สังเกตได้ว่ามีผ้าที่นำมาใช้ในการสร้างดอกตูม 2 ลวดลายเหตุผลเพื่อให้มีความแตกต่างกัน ทั้งน้ำหนัก ทำให้เห็นการแยกกันของดอกตูมที่ชัดเจนมากขึ้น ไม่กลายเป็นรูปทรงเดียวกันทั้งหมด

(ก) (ข) (ค)

ภาพที่ 24 เปรียบเทียบภาพร่างของดอกตูมกับผลงาน (ก) ภาพร่างจากของจริง (ข) ภาพร่างที่เติมดอกตูมเพิ่ม (ค) ผลงานจริง

ลำต้น เป็นโครงสร้าง และเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะขาดไม่ได้

ลักษณะของรูปทรง ของต้นอินทนิลมีกิ่งก้านที่มั่นคงแข็งแรง และเป็นส่วนสำคัญที่ให้โครงสร้างแก่ทุกๆ ส่วนของผลงาน เป็นที่เกาะเกี่ยวหรือเป็นที่ตั้งให้แก่ ดอก ใบ ดอกตูม

ลำต้นแม้ไม่ใช่จุดเด่นหรือเป็นเนื้อหาหลักของผลงานแต่ก็มีความสำคัญมาก เพราะลำต้นเป็นเสมือนเสาของตัวบ้านเป็นโครงสร้างให้ส่วนประกอบต่างๆ ได้อยู่ได้อย่างมั่นคงและเพื่อส่งให้จุดอื่นได้ทำหน้าที่ของมันอย่างเต็มที่ ได้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมอย่างที่ควรจะเป็น

สีของลำต้น สีของลำต้นเป็นผ้าสีเขียวออกน้ำตาล มีลวดลายเป็นดอกไม้ใบไม้ที่มีน้ำหนักเทาเข้มเพื่อขับให้ส่วนประกอบอื่นๆ เด่นมากกว่า และด้วยความเข้มของมันทำให้สามารถมองเห็นส่วนของลำต้นอยู่ในลักษณะที่รองลงไปสำหรับทุกส่วนประกอบ

ภาพที่ 25 ภาพลำต้นของผลงาน

กระถาง ช่อดอกที่นำมาใช้สร้างสรรค์เป็นช่อดอกเล็กๆ ที่มีดอกของอินทนิลเพียงไม่กี่ดอก กระถางที่รองรับดอกที่นำมาสร้างสรรค์จึงมีขนาดที่เปรียบเทียบกับกระถางดอกไม้สำหรับต้นเดียว

สีของกระถาง สีของกระถางเป็นสีขาว โดยมีผิวของผ้าเป็นลายขอผ้าลูกไม้เพื่อให้เกิดลักษณะผิวส่วนงามและมีความแตกต่างจากส่วนอื่น แต่ด้วยความที่เป็นสีขาวทำให้ไม่โดดเด่นจนเกินไปจนอาจแย่งความสำคัญในส่วนที่ต้องการให้เด่นลงได้

ภาพที่ 26 ภาพในมุมใกล้กระถาง

4. ภาพรวมของทั้งชิ้นงาน

องค์ประกอบโดยรวม แม้ว่าช่อดอกของอินทนิลที่มีอยู่จริงในธรรมชาตินั้นส่วนใหญ่จะเป็นช่อดอกที่เต็มไปด้วยดอกจำนวนมาก แต่ที่เลือกนำมาใช้ในผลงานกลับเป็นช่อดอกเล็กที่มีดอกเพียงสองดอก แต่จะมีดอกตูมอยู่มากพอสมควร การจัดวางรูปทรงแม้สิ่งที่เห็นตรงหน้าจะเป็นดอกไม้แต่เมื่อเพ่งพิจารณาให้ดีแล้วจะเห็นได้ว่ามีโครงสร้างที่มีลักษณะคล้ายร่างกายของมนุษย์ ด้วยโครงสร้างหลักคือส่วนของลำต้นเป็นลำตัว ส่วนดอกเป็นศรีษะ ส่วนใบเปรียบเสมือนเป็นแขนทั้งสองข้าง กระถางแทนส่วนล่างของร่างกาย ใบที่กางออกเปรียบเสมือนแขนทั้งสองข้างที่กางออกรับความสดชื่นของชีวิต

รูปแบบของผลงาน ลักษณะเหนือจริง ความคิดฝัน จินตนาการที่เกิดเค้าโครงจากความเป็นจริงที่มีเหตุผลรองรับ เริ่มต้นมาจากช่อดอกไม้ที่สวยงามน่าประทับใจ จนนึกจินตนาการไปถึงการได้เป็นดอกไม้ ด้วยอารมณ์ขัน อารมณ์แห่งความสุข สงบสบายในจิตใจ

ภาพรวมของสี สีที่ใช้มีอยู่ 3 กลุ่มใหญ่ๆ คือ สีในโทนร้อน สีในโทนเย็น และสีขาว โดยจะอธิบายรายละเอียด ดังต่อไปนี้

-สีในโทนร้อน เป็นสีที่ใช้ในดอกไม้ และใบหน้า เป็นส่วนที่เด่นที่สุดที่ต้องการเน้นให้เป็นเนื้อหาหลักของแนวความคิด สีจึงมีความสดใสที่โดดเด่นเพื่อให้ผู้ดูพุ่งความสนใจไปที่ดอกไม้เป็นสิ่งแรก

ในส่วนของใบหน้ายังคงเป็นสีในโทนร้อนที่มีการเบรคสีลงให้เป็นสีเนื้อที่มีน้ำหนักแตกต่างกันในระดับต่างๆ และมีการผสมสีเขียวลงในใบหน้าหนึ่งหน้า เพื่อลดความน่าเบื่อในการซ้ำสีของลง

-สีในโทนเย็น เป็นสีของ ดอกตูม และก้าน และ การเดินเส้นของด้ายในส่วนใบ เป็นส่วนสำคัญที่รองลงมาจากดอกไม้ ประกอบเพื่อให้ผลงานสมบูรณ์ขึ้น

-สีขาว ใช้ในส่วนของใบ กระถาง และส่วนประกอบอื่นๆ อีกเล็กน้อย สีขาวที่ใช้เพื่อลดความสำคัญของรูปทรงลงเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับรูปทรงหลัก

การใช้ที่ว่าง ลักษณะของการใช้ที่ว่าง รูปทรงที่ใช้มีลักษณะเป็นแบบแนวตั้งทรงสูงขึ้นแบบลักษณะของคนเต็มตัวในเชิงเปรียบเทียบ ด้วยส่วนประกอบต่างๆ ที่ก่อรูปขึ้นคล้ายกับมนุษย์ ด้วยรูปทรงที่เห็นตรงหน้าเป็นกระถางและดอกไม้ที่มีใบหน้าเป็นคน ส่วนของดอกมีกลีบและมีส่วนเกสรเป็นใบหน้าเปรียบเป็นส่วนของศรีษะมนุษย์ ใบเปรียบเสมือนแขนทั้งสองข้าง ลำต้นคือร่างกาย กระถางเป็นท่อนล่าง มองได้รอบทิศทาง และเมื่อลองพิจารณดูรอบๆ ตัวผลงานแล้วกลับพบว่าได้เห็นรูปทรงและที่ว่างที่เปลี่ยนแปลงไปในมุมมองต่างๆ อาจด้วยความพิเศษของประติมากรรมที่สามารถมองได้รอบทิศทางด้วยลอยตัวพ้นออกจากระนาบสองมิติออกมา และด้วยความแตกต่างในแต่ละมุมมอง แม้ในมุมมองด้านหน้าของรูปทรงดูเหมือนจะสมดุลย์กันด้วยการสร้างรูปทรงแบบสองข้างที่เกือบเท่ากัน แต่ในมุมอื่นๆ กลับมีลักษณะความอสมมาตรที่สมดุลอยู่ด้วย แต่ละมุมมองมีความแตกต่างกันไปมากมายพอสมควร ดังนั้นเมื่อลองพิจารณาผลงานในมุมมองอื่นที่แตกต่างกัน เกิดความหลากหลายกันการมองทำให้เกิดรูปทรงและที่ว่างที่เปลี่ยนแปลงไป ดังเช่น

มุมมองด้านหน้าเห็นดอกไม้ทั้งสองช่อ (ภาพที่ 29 ก) มุมมองนี้เป็นที่มาเริ่มแรกของการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ ที่เคยเป็นผลงานในแบบสองมิติมาก่อน มุมนี้สามารถมองเห็นส่วนประกอบต่างๆ ได้ครบทุกส่วน ตั้งแต่ ช่อดอกใหญ่ ช่อดอกบน ใบทั้งสอง ดอกตูม และกระถาง เป็นมุมมองที่ดูมีความสมดุลย์มากที่สุด รูปทรงทั้งทางด้านซ้ายและขวาถ่วงน้ำหนักกันได้ลงตัวพอดีมีความสมมาตรกัน และถ้าพิจารณารูปทรงที่ถูกจัดวางลงนั้นเกือบจะเป็นความสมดุลย์แบบสองข้างเท่ากันขาดแต่บ้างส่วนที่ยังมีความแตกต่างกันออกไปบ้างของรูปทรง

มุมมองของดอกไม้ช่อบน (ภาพที่ 29 ข) เห็นเป็นช่อดอกโดดเด่นรับลมที่ปะทะมาจากด้านข้าง ในมุมนี้จะเห็นดอกช่อบนเด่นชัด เห็นลำต้นถัดมาตรงกลางอย่างชัดเจน ส่วนใบทั้งสองเปลี่ยนตำแหน่งมาอยู่ในด้านหน้าและด้านหลัง มุมนี้รูปทรงดูสูงชลูดมองดูเป็นแท่งยาวมีวงกลมอยู่ด้านบนและถ่วงน้ำหนักด้วยกระถางด้านล่าง แม้ดอกจะเอียงไปทางด้านซ้ายนิดหน่อย แต่ก็ถ่วงน้ำหนักรับกับใบที่เอียงไปด้านขวาเล็กน้อย ทำให้มีความสมดุลย์ในการมอง

มุมมองดอกไม้ช่อใหญ่ (ภาพที่ 29 ค) มุมนี้เผยให้เห็นช่อดอกใหญ่อย่างชัดเจนเป็นวงกลมใหญ่ตรงกลาง แต่ก็กลับปิดช่อดอกบนไปเกือบทั้งหมด เห็นใบทั้งสอง และกลุ่มของช่อดอกตูมด้านบนอย่างชัดเจน มุมมองนี้จะเห็นเป็นปลายแหลมด้านบนแล้วค่อยขยายใหญ่ที่สุดตรงกลางรูปทรงแล้วค่อยสอบเข้าอีกจากตรงกลางไปถึงปลายด้านล่าง ในมุมมองนี้นับได้ว่ามีความสมดุลย์ของรูปทรง แม้ใบด้านขวาที่เอียงมาด้านหน้าแต่กลับทำให้ขนาดดูพอกันกับใบด้านซ้ายที่เอียงไปด้านหลัง

มุมมองด้านหลังของผลงาน (ภาพที่ 29 ง) ในมุมมองด้านหลังของภาพนี้สามารถมองเห็นได้ครบทุกองค์ประกอบเช่นกันกับด้านหน้า (ภาพที่ 29 ก) แต่ก็เป็นในมุมมองที่ตรงกันข้ามกันทั้งหมด ทำให้เห็นความแตกต่างกันของรูปทรงอย่างตรงข้าม ในมุมมองนี้จะคล้ายมุมมองดอกไม้ช่อใหญ่ในด้านหน้า ตั้งแต่ปลายด้านบนมาถึงตรงกลางรูปทรงกางออกตรงกลางแล้วค่อยสอบเข้าไปถึงปลายด้านล่าง เหมือนรูปสี่เหลี่ยมที่มีมุมด้านหนึ่งอยู่ด้านล่าง และปลายด้านหนึ่งอยู่ด้านบน แม้ใบที่อยู่ด้านซ้ายจะมีขนาดที่ใหญ่และยาวยื่นออกไปมากแต่สามารถถ่วงน้ำหนักช่อดอกที่อยู่ด้านบนได้ ทำให้ยังมีความสมดุลย์อยู่ในมุมมองนี้

ภาพที่ 27 ผลงานในมุมมองอื่นๆ (ก) มุมมองด้านหน้าเห็นดอกไม้ทั้งสองช่อ (ข) มุมมองของดอกไม้ช่อบน (ค) มุมมองดอกไม้ช่อใหญ่ (ง) มุมมองด้านหลังของผลงาน

และเมื่อนำผลงานทั้งสองชิ้นมาเปรียบเทียบกันระหว่างงานจิตรกรรมและงานประติมากรรมให้ความรู้สึกทั้งมีความเหมือนกันและมีความแตกต่างกันอยู่ทั้งสองด้าน การเหมือนกันด้วยรูปแบบที่มาจากที่มาเดียวกัน ส่วนในความแตกต่างนั้นด้วยเกิดจากวิธีการ และวัสดุที่แตกต่างกัน ทำให้มีความรู้สึกที่ได้รับมีความแตกต่างกันออกไปบ้าง ทั้งการที่ผลงานได้กลายเป็นงานประติมากรรมที่สามารถมองได้รอบทิศทางแล้วทำให้เกิดมุมมองต่างๆ เกิดขึ้นมากมายในผลงานชิ้นเดียวกัน

(ก)

(ข)

ภาพที่ 28 เปรียบเทียบผลงานที่เป็นจิตรกรรม และประติมากรรม

(ก) งานที่เป็นจิตกรรมแบบสองมิติ (ข) งานประติมากรรม

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานในชุด “จินตภาพแห่งความงามของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว” เป็นความแปลกใหม่สำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของผู้สร้างสรรค์ เนื่องจากเป็นครั้งแรกที่ได้ริเริ่มในการสร้างผลงานศิลปะในรูปแบบของประติมากรรมนุ่มที่มีลักษณะของความเป็นสามมิติที่สามารถมองได้ทุกทิศทาง และเป็นสิ่งที่มีปริมาตร มีน้ำหนัก และกินเนื้อที่ในอากาศ มีความแตกต่างเกือบสิ้นเชิงกับงานในอดีตที่เคยสร้างในแบบสองมิติ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วมักสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคภาพพิมพ์และจิตรกรรมผสมมาตามลำดับ

เมื่อได้เริ่มต้นทำงานประติมากรรมนั้นไม่ถึงกับเป็นการนับหนึ่งเสียทีเดียวในด้านศิลปะ เนื่องจากมีความเข้าใจในการสร้างงานสร้างสรรค์พอสมควรแต่ถึงอย่างไรก็ยังต้องมีการทดลองค้นคว้า ต่างๆขึ้นอย่างมากมายในทุกๆ จุดของตัวผลงาน ก่อให้เกิดการพัฒนา การแก้ปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นอย่างน่าสนใจ

เมื่อตกลงใจได้แล้วว่าจะนำผลงาน ฉันคือดอกไม้ มาทำเป็นประติมากรรมนุ่มจึงเกิดการวางแผนการทำงาน วิเคราะห์รูปทรง ขึ้นโครงสร้าง และทำส่วนประกอบต่างๆ ให้ครบทุกส่วน แล้วนำประกอบเข้าด้วยกันตามแผนที่ได้วางเอาไว้ ผลลัพธ์ที่ได้ค่อนข้างน่าตื่นเต้น และน่าพอใจสำหรับผู้สร้างสรรค์พอสมควรเนื่องจากเมื่อนำเปรียบเทียบผลงานกันกับผลงานในชุดก่อนหน้าแล้วก็ยังมีความเป็นปัจเจกอยู่ในผลงานโดยจะแตกต่างกันมากในผลงานชุดใหม่เป็นการเปลี่ยนเทคนิควิธีการออกไปมาก ทำเกิดสิ่งใหม่ขึ้นในผลงาน เกิดการทดลองวัสดุใหม่ๆ ที่ไม่คุ้นเคย ย่อมทำให้ขยายขอบเขตความสามารถและเกิดแง่คิด เกิดวิธีการแปลกใหม่ให้ได้พัฒนาต่อไปได้

“จินตภาพแห่งความงามของมนุษย์และดอกไม้ที่เคลื่อนไหว” จึงเป็นจินตนาของการรวมตัวกันแห่งรูปทรงที่คิดฝันของมนุษย์และดอกไม้ที่มาบรรจบผสมผสานกันเข้า อันมีที่มาจากความรู้สึกของความประทับใจในความงามของธรรมชาติและความน่าอัศจรรย์ของความเป็นอยู่ของมัน ลมที่พัดปลิวกลีบและใบของดอกไม้ให้เคลื่อนไหวลู่ลม แต่ดอกไม้ก็ยังคงอยู่ได้ แม้ผ่านฝน หนาว ลมต่างๆ จะหนักหรือเบากลีบดอกก็ยังสามารถอยู่ได้ ผลัดเปลี่ยนเวียนกันออกช่อดอกเพื่อให้ผู้คนได้สัมผัสความงามอยู่เสมอ สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้คนต่อเนื่องไปไม่รู้จบ เปรียบได้กับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของผู้สร้างสรรค์ที่ยังคงดำเนินต่อไปอย่างน้อยที่สุดก็เพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ของนักเรียน นักศึกษา และผู้ที่สนใจ และเพื่อให้ได้เห็นผลงานศิลปะอันเกิดจากแนวคิดต่างๆ ในทางที่จะสะท้อนโลกในมุมที่มองเห็นและอาจเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะเดียวกันต่อไป

เส้นทางสายนี้นับเป็นเส้นทางสายใหม่ที่แสนยาวไกล เมื่อโครงการเสร็จสิ้นลงแล้วการทำงานศิลปะไม่ได้เสร็จสิ้นลงด้วย กลับเป็นการสานต่อการทำงานต่อไปในอนาคต เกิดแรงบันดาลใจใหม่และจินตนาการของการสร้างสรรค์ต่อเนื่องไปได้อีก นับเป็นโอกาสที่ดีมากสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้และหวังว่าเอกสารประกอบสร้างสรรค์นี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการศึกษา และพัฒนาผลงานศิลปะสำหรับผู้ที่สนใจต่อไป

บรรณานุกรม

จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. โลกศิลปะศตวรรษที่ 20 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ. 2552

ชลูด นิ่มเสมอ. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิชย์. 2534

ดังตฤณ. ความสุขหมายเลข 1. สมุทรสาคร : ยูไนเต็ดโปรดักชั่นเพรสจำกัด. 2558

พระไพศาล วิสาโล. จิตใส ใจสุข. กรุงเทพฯ : เครือข่ายพุทธิกา. 2556

พระไพศาล วิสาโล. อยู่ทุกที่ก็...มีสุข. กรุงเทพฯ : เครือข่ายพุทธิกา. 2556

หลวงพ่อปัญญานันทภิกขุ.(2553, ตุลาคม 11). ยิ่งปล่อยวาง ...ยิ่งเป็นสุข . [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก http://www.dhammathai.org/articles/dbview.php?No=7

รศ. ดร. ภญ. ศรีจันทร์ พรจิราศิลป์. (2554, เมษายน 03). ความเครียดและวิธีแก้ความเครียด. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก www.pahrmacy.mahidol.ac.th/th/knowledae/article/47/ความเครียด-วิธีแก้ความเครียด/

โกศล คงสมปราชญ์. (2555, มิถุนายน 21). ในวิกฤตย่อมมีโอกาส ถ้าฉลาดมองเป็น. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก https://www.gotoknow.org/posts/143121

รุ่งโรจน์ สงสระบุญ. (2555, ตุลาคม 14). ชีวิตของคนเมือง. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก https://rrs107.wordpress.com/2012/10/14/artical-ชีวิตของคนเมือง/

J Walterson. (2555, กุมภาพันธ์ 29). Fragile fabric sculptures. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก https://canadianartjunkie.com/2012/02/29/jannick-deslauriers-fragile-sculptures-in-thread/

Aurora. (2555, มีนาคม 23). Jannick Deslauriers. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก http://www.emptykingdom.com/featured/jannick-deslauriers/

Mr X. (2556, กุมภาพันธ์ 14). The Cutting (& Stitching) Edge-Holly Levell. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก http://www.mrxstitch.com/holly-levell/

เกื้อ ศุขรักษ, รศ.ดร.เทพ พงษ์พานิช. (2528, มิถุนายน 24). อินทนิล. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก https://www.mju.ac.th/main/history/intanin.html/

Napatsara Mokkarat. (2557, มกราคม 24). ดอกไม้ประจำจังหวัดร้อยเอ็ดคือดอกอินทนิล. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก http://anr40102.blogspot.com/

MedThai. (2560 ,สิงหาคม 4).อินทนิล สรรพคุณและประโยชน์ของต้นอินทนิลน้ำ 14 ข้อ !. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก https://medthai.com/อินทนิลน้ำ/

ประวัติและผลงานสร้างสรรค์ ของหัวหน้าโครงการ

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวศันสนีย์ รุ่งเรืองสาคร

(ภาษาอังกฤษ) Sunsany Rungrueangsakorn

เพศ หญิง **สถานะทางการสมรส** โสด

วัน เดือน ปี เกิด วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2516 อายุ 44 ปี

ตำแหน่งปัจจุบัน ครูชำนาญการ

ที่อยู่ และ สถานที่ติดต่อ

(สถานที่ทำงาน) วิทยาลัยช่างศิลป 60 ถ.หลวงพรต แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง

จังหวัด กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10520

โทรศัพท์ 023264002 โทรสาร -

(ที่อยู่ที่บ้าน) วิทยาลัยช่างศิลป 60 ถ.หลวงพรต แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง

จังหวัดกรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10520

E-mail Address composaly@gmail.com โทรศัพท์มือถือ 083-019-6256

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรีสาขา ภาพพิมพ์ สถาบัน มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีที่สำเร็จ 2539 คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.02

ปริญญาโทสาขา ภาพพิมพ์ สถาบัน มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีที่สำเร็จ 2547 คะแนนเฉลี่ยสะสม -

สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ (ตอบได้มากกว่า 1 สาขา)

ทัศนศิลป์

ภาพพิมพ์

องค์ประกอบศิลป์

วาดเส้น

จิตรกรรม

เกียรติประวัติ และรางวัลที่เคยได้รับ

2538 -รางวัลสนับสนุนศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 12
-รางวัลดีเด่นการแสดงศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ครั้งที่ 7

2539 -รางวัลเกียรตินิยมเหรียญเงินศิลป์ พีระศรีศิลปกรรมร่วมสมัย ของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 13
-รางวัลดีเด่นอันดับที่ 1 ศิลปกรรมร่วมสมัย svoa ครั้งที่ 2
-รางวัลพิเศษการแสดงศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ครั้งที่ 8

2541 -รางวัลดีเด่นการประกวดศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 13 ภายใต้หัวข้อ สีสันแห่งภูมิปัญญาไทย

2542 -รางวัลประกาศเกียรติคุณการแสดงศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย โดยบริษัทฟิลลิปมอริส ครั้งที่ 6

2543 -รางวัลชนะเลิศศิลปกรรม ศิลปกรรมร่วมสมัยของธนาคารกสิกรไทย
-รางวัลชมเชยการประกวดการเขียนภาพประกอบนิทานของมูลนิธิเด็กเรื่อง ไส้เดือนน้อย

2546 -รางวัลเกียรตินิยมเหรียญทองแดง ประเภทภาพพิมพ์ การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 49

2548 -การแสดงนิทรรศการศิลปะความไม่มีสาระ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

2553 - การแสดงนิทรรศการศิลปะ In My Mind 2 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

ประวัติการแสดงงาน

2538 -การแสดงศิลปกรรมต้านภัยเอดส์
-การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 12, 13
-การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 41, 43,47,48,49
-การแสดงศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 10,13
-การแสดงศิลปกรรม “นำสิ่งที่ดีสู่ชีวิต” ครั้งที่ 7, 8, 10, 11

2539 -การแสดงกลุ่ม ญ โสภา
-การแสดงศิลปกรรม สู่ทศวรรษหน้า ที่หอศิลป์ตาดู
-การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัย Svoa ครั้งที่ 2

2540 -การแสดงศิลปกรรมภาพพิมพ์นานาชาติที่ Slovenia

2541 -การแสดงศิลปกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 22
-การแสดงศิลปกรรม “มองสิงห์ผ่านศิลป์ 65 ปี”

2542 -การแสดงศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย โดยบริษัทฟิลลิปมอริส ครั้งที่ 6
-การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของธนาคารกสิกรไทย

2543 -การแสดงศิลปกรรมใบหน้าและร่างกาย (Body and Face) มหาวิทยาลัยศิลปากร
-การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของธนาคารกสิกรไทย

2544 -นิทรรศการศิลปกรรม “ด้วยรักและศรัทธา อ.สวัสดิ์ ตันติสุข” ศูนย์สังคีตศิลป์ กรุงเทพ

-นิทรรศการศิลปกรรมความรู้คู่ความดี หอศิลป์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

2545 -การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 48

2546 -มหกรรมศิลปะเทิดพระเกียรติสมเด็จพระเทพ 48 พรรษา ซีคอนแสคว

-การแสดงภาพพิมพ์และวาดเส้นนานาชาติ เนื่องในวาระฉลองครบรอบ 60 ปี มหาวิทยาลัยศิลปากร

2547 -นิทรรศการศิลปกรรมวิถีไทยในภาพพระบฏ หอศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปากร

-การแสดงนิทรรศการศิลปกรรมกลุ่มชื่อ half/half ที่ Theoddyssee modevisualloft สยามแสคว ซอย 5

2548 -การแสดงนิทรรศการความไม่มีสาระ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

2551 - แสดงศิลปกรรมคณาจารย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ณ หอศิลป์ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

2553 - การแสดงนิทรรศการศิลปะ In My Mind 2 พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

-ร่วมแสดงในการแสดงมหกรรมศิลปกรรมวันศิลป์ พีระศรี 2553 (ปีติ)

2555 -นิทรรศการศิลปกรรมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยวิทยาลัยช่างศิลป สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

2556 -นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย ความสัมพันธ์ไทย-ญี่ปุ่น 2556

2557 -ได้รับทุนสร้างสรรค์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 2557

-โครงการจิตรกรรมร่วมสมัยในภูมิภาคอาเซียน

2559 -นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยความสัมพันธ์ไทย - ญี่ปุ่น

-นิทรรศการศิลปกรรมคณาจารย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม , หอศิลป์ร่วมสมัยราชดำเนิน 2559

-**นิทรรศการ** งานสร้างสรรค์ศิลปะภาพพิมพ์และจัดนิทรรศการเชิดชูเกียรติ 60 ปี วัชรี ธีระพิจิตร, พิพิธภัณฑ์เพาะช่างเฉลิมพระเกียรติ

2560 - นิทรรศการศิลปะร่วมสมัยความสัมพันธ์ไทย – ญี่ปุ่น 2560, Toyama Glass Art Museum 2017

-ได้รับทุนสร้างสรรค์จากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 2560